

Θεατρικές αναμνήσεις Πώς...δεν έγινε θεατρικός συγγραφέας

Όταν κανείς φθάσει εις την ηλικία που πρέπει να εξομολογηθεί τας άμαρτίαις, αν κατά την διάρκεια της ζωής του διεπείραξε... Άλλως δεν πρέπει να προσδοκεί άρειναι αυτών, ούτε εις την παρούσαν, ούτε εις την μέλλουσαν ζωήν.

Το παράδειγμα το δίδοι εγώ πρώτος... και εξομολογούμαι σήμερον ενώπιον των... αναγνωστών των «Παρασκηνίων» ένα νεανικό μου άμαρτίαν. Καίτοι δια τα άμαρτήριά μου αυτό έτιμωρήθη έν τούτοις επειδή ήτο πολύ ήμεγάλο φοβόμην ότι ή εξέλιξίς δεν έπιήλθεν άκόμη και συνεπώς επέβλεπται ή παρούσα εξομολόγησις.

Πρό έτών, τά όποια άριθμούνται κατά δεκάδας, άγνωστον δια ποίαν αίτίαν άπεφάνισα να γίνω, ούτε λίγο ούτε πολύ... θεατρικός συγγραφέας και με την τολμήν, γιά να μή έλιπό με την θρασύτητα που εινε συμπαρέδροσ της νεανικής ηλικίας προέβην εις την πραγματοποίησης της άπονευμένης μου ταύτης άποφάσεως.

Ίδου δέν έν έλιγος πώς συνέβη τό άξιωματιώμενον τοούτο περιστατικόν... Τήν έποχην εκείνην, έποχην μακρονην καί κατ' έξοχην παραδοχή εγώ καταφύγι μετά κά άλλων συμπατριωτών μου — είμαι Μικρασιάτης — έδω εις τας «Άθηναις».

Ήπειδή είχα παλιά γνωριμία με τον κ. Θεοδορίδη έπενούσα εις περισσότερες ώρες μου στο συμπαθητικό θέατρο «Κυβέλλης» άπέναντι του Χρηματοπτηρίου, όπου έγνωρίσθην με τους περισσότερους λογίους και θεατρικούς συγγραφείς της έποχής εκείνης. Αυτό με έφραγε.

Και ήμουν άσπίτης μάρτυς των καθημερινών θριάμβων των νεαρών τότε θεατρικών συγγραφέων, καθώς έβλεπα τον Βασιλειάνο με τον όποιον τους περιέβαλλον όλοι και την έκτίμησιν που τους άπένευε τό θεατρικό κοινόν, εξήλυσσα και εκάκιστος ότι δεν θάταν ίσως δύσκολο να περιηληθώ και εγώ με την σιγήν του θεατρικού συγγραφέως. Έφ' ώ και άπεφάνισα χωρίς χρονοτριβή να γράψω ένα θεατρικό έργο.

Δέν άνεκοίνισα εις κανένα περί το μελετωμένο άπονευμένο πρακτικό ήμισυ, άλλα κλεισθείς εις τό δωμάτιόν μου έντός 10 ήμερών είχα τό έργο έντοιμον καί μάστιγα δακτυλογραφήμενον. Σύμφωνα με τό πνεύμα της εποχής τό θεατρικό μου έργο ήτο πατριωτικό-συναισθητικό. Οί ήρωές του ήταν όλοι ζώντα πρόσωπα. Στρατηγός, Γερμανός, Γάλλοι, Τούρκοι, Έλληνας, Βραβήδες, Δεσποτάδες, Χανούμιους κ.κ.κ. Άνεβάζω στή σκηνή όλόκληρον τον βράντα την έποχην εκείνην πολιτικών και στρατιωτικών κόσμων. Από κανόνια, πάντες και θωρηκτά όσα θέλετε. Άφοδ λοιπόν έτελείωσα τό έργο μου καί όπως τό έδαξαν λογιόγρησα τό έργοσθέντα μέσος εις ένα επί τούτου άνομοσθέντα χαρτοφύλακα και μεταβίβασα εις τό θεατρικό «Κυβέλλης» τό παράδοσόν εις τον κ. Θεοδορίδην διά τά περατέμωρα.

Ο καλός και άγαπητός μου φίλος τό πήρε εύχαριστός, με σύνευχρη προκαταβολικάς και με διεβεβαιώσας ότι άφού τό διαβάσθι θά τό παραδώσθι πρός διανομήν και αντίγραφην των ρόλων.

Ήμουν τόσο βέβαιος διά τόν μεν ού πολύ θριαμβόν μου, ώστε παρ' άλλων να τυπώσω καί έπισκεπτήρια με τόν τίτλον: «Θεατρικός Συγγραφέας».

Μετά δύο ήμέρας δ κ. Θεοδορίδης μου άνεκοίνισα ότι εδίδασα όλόκληρον τό έργο μου τό όποιο σμειωωτόν, ήτο πενταπρακτόν. Καίτοι δέν είχα κανένα άμφοβόλια ότι δ κ. Θεοδορίδης θά έμεινε ένθουσιασμένος από τό άριστοσύνην μου, έν τούτοις γιά να δειλώ ή μετριοφροσινή μου τόν ρούτο:

—Λοιπόν, πώς σάς φάνηκε; —Αριστούργημα... Άλλά; —Άλλά; —Άλλά δέν παίζεσαι; —Δέν παίζεσαι; Καί γιατί; —Αίτι δέν εινε θεατρικόν.

Πάρτε τό διορθώσάτε τό καί μου τό δίνετε. —Νά τό διορθώσω; Σέ τί νά τό διορθώσω; —Νά άλλάξετε τά πρόσωπα, να συντομώσετε τους διαλόγους, τας σκηνάς, τας πράξεις και έν άνάγκη να άλλάξετε και τό θέμα.

Και ένφ' έλεγε αυτά δ φίλιτατος κ. Θεοδορίδης κατάρθων να μή γελεί. —Έπισημιά δακτυλογραφήμενα χειρόγραφα μου, τά έσκόπησα θαρμολαγής εις τον και νοσηρήν χαρτοφύλακα μου και έπέστρεψα εις τό δωμάτιόν μου μέσος πάλιν έναντίον των μου μέσος άλλων μου θεατρικών συγγραφέων, οι όποιοι σίγουρα δέν άφισαν τον κ. Θεοδορίδην να άνεβάσθι τό έργο μου.

Έπείρασαν κάμποσιν ήμους. Διά λόγους που δέν έχου σέξιν με την... θεατρική μου καριέραν, θρέθηκα στή Σαλονική, ή όποια ήτο την έποχην εκείνην ένα άπέραντον πολύδον και πολύχορον στρατιώτερον και όπου συνητήρησθι άστερα από τόσα χρόνια με τον φίλον μου θιασάρχην Φίλιππον Άπέργην, του όποιου δ θιασος έβρα τότε ένδόξως εις την Μακεδονικήν πρωτεύουσάν. Άμέσως μόλις τον είδα εκάκιστος... έργο μου, τό όποιο άναπαύετο εις τον χαρτοφύλακα του και μετά τας πρώτας διασχίσεις, έπι

Θεατρικά ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Τό πρωί της παρελθούσης Πέμπτης άνεχώρησαν άεροπορικώς εις Σόφια δ διευθυντής του Βασιλικού Θεάτρου κ. Κοστίης Μπασιτιάς.

Ή υπόθεσις έκανονίσθη έν τάξει. Έντός όλίγων ήμερών τό έργον άναγνωσθέν, αντίγραφέν και διανεμηθέν ήτο έτοιμον να διδαχθι από της σκηνής. Πελώρια προγράμματα και τρισήλιες άγγελίες τον έφημερίδων έπληροφόρησαν τό κοινόν της Μακεδονικής πρωτεύουσας και τους άξιωματικούς και όπλίτας του Έλληνικού στρατού δις κ.τ.λ.

Τέλος άνέτειλε δ ήλιος της μεγάλης ήμέρας. Ή συγκίνησις μου και ή άγωνία μου δέν είχαν όρια. Τόση ρεκάλαμα είχε γίνει, ώστε δύο ώρες πριν ή άπέραντος πλατεία του θεατρού θεάτρον Άπέργην είχε κατακλυσθι από κόσμο και όταν ήνοιξε ή αυλαία ραγδαία χειροκροτήματα υπέβλησαν την εμφάνισιν της πρώταγωνίστριας.

Ή θουρωβώδης χορευτήρια δις Νίνα Παυλόφορα

Τεχνών μας κατέλυον εις τό ξενοδοχείον «Βουλγαρίας» έπεκοίνωνος δέ άμέσως με τους καλλιτεχνικούς παράγοντας τας Σόφιας.

Ή άποφασίς του κ. Μπασιτιά θά παραταθή επί δεκαήμερον. —Εις τά καθήκοντά του ως διευθυντού του Βασιλικού Θεάτρου τόν άναπήροισ δ πρόεδρος της διοικήσεως έπιτροπής κ. Ι. Χαλκοκόπουλος.

—Έν τώ μεταξύ εις τό Βασιλικόν Θεάτρον συνεχίζονται αι δοκιμαίς της τραγωδίας του Σαίηπη «Βασιλέως Άλφ».

—Ή μουσική της νέας αυτής έπιθεωρήσεως που άνεβαίνει με πολλήν έπιμέλειαν από την έπιχειρήσιν του «Άθηνάϊου» έχουν γράψει οι κ.κ. Μαρτίνο και Κυριασίου.

—Την Τετάρτην δίδεται εις τό «Λυρικόν» ή προμερία της νέας έπιθεωρήσεως «Μαργαρίτα» ές τών κ.κ. Ρηγοπούλου, Κιούση, Πασιδοπούλου.

—Εις τάς «Μαργαρίτας» θά παίζη και ή έπιστράφησα έξ Αιθιοπίας δις Α. Καλούτα.

—Τό νέο έργο του κ. Χρονοπούλου είλε εξαιρετικά εύχάριστον διάλογον, ύπόθεσι ένδιαφέροσα και τύπος δοσμένος με πολύ ζωντάνια.

—Τό λιμανάκι πρόκειται να άνεβασθι με πολλήν έπιμέλειαν από τον καλό θιασο την έρχομένην ένδοξά.

—Εις κόλον διανοουμένων και θεατροφίλων άνεγράθη τό νέο έργον του καλού νέου συγγραφέως κ. Ν. Τσοκούρου «Δούσκαλοπάτι», τό όποιον κατ' άσπαν πιθανότητα πρόκειται να παίζη από τον θιασον Άνδρεάδη.

—Αί παυθεσίας «Αίκως από της έπιχειρήσεως του «Άθηνάϊου» χορευτήρια Μίρκα Παπαβοπούλου, Μπίκα και Γιωστούλου προσέβησαν μέσος του Σωματείου Ήθροσίων και της Εμπιστοσύνης Άβείας εις τό άνομοσθέν έργοσθέν «Εργασίας», τό όποιον έπέλεθη της εξέτασεως της ύποθέσεως των.

—Εις τόν Πειραιά έργάζεται άρκετά καλά δ θιασος Πετράκη — Παναγοπούλου με τας κυρίες Δάδα, Παλληκαροπούλου, Σάνη και τούς κ.κ. Ίσιγύνην Χρηστάκην κ.τ.λ.

—Ή «Ακαδημία Άθηνών» εις σχετική δημοσιεύσεως της είκοστίμης δέ ήθροσίους δις κατόπι κληροδοτήματος πρόκειται να άποστείλει εις τό έξωτερικόν δις ευρύτερας σπουδάζουσας δύο ήθροσίους του δραματικού θεάτρον.

—Διά τόν λόγον αυτόν καλείται επίθυμούντα να θέσουν δις ποιησιότητα, όπως ύποσθάλουν τά πιστοποιητικά των.

—Πληροφορούμεθα ότι δ κ. Σπ. Μελάς κατόπι σχετικής συνουλίαις του με τον κ. Χέμυν πρόκειται να δώσθι τό τελευταίον έργον του εις τον θιασον Κοτοπούλη.

—Ή νέα αυτή κωμωδία του κ. Μελά που τίλοσφραται: «Οί Άθηνάϊοι παραθεριστικοί» εινε άκόμη άτελείωτος.

—Πάντως μόλις δά τελειώσθι θά παραδοθι άμέσως εις τόν θιασον Κοτοπούλη.

—Έν τώ μεταξύ δ θιασος της κ. Κοτοπούλη μετά τό έργον του Μώμ θά παρουσιάσθι τό ά' δεκαπενθήμερον του Σεπτεμβρίου ή νέα κωμωδία του κ. Θ. Ν. Συναϊνού «Καλώς ήλθεσ», της όποιας αι δοκιμαί ήρχισαν.

—Έν τώ μεταξύ δ θιασος της κ. Κοτοπούλη μετά τό έργον του Μώμ θά παρουσιάσθι τό ά' δεκαπενθήμερον του Σεπτεμβρίου ή νέα κωμωδία του κ. Θ. Ν. Συναϊνού «Καλώς ήλθεσ», της όποιας αι δοκιμαί ήρχισαν.

—Με την νέαν αυτήν κωμωδία του κ. Συναϊνού δ θιασος Κοτοπούλη θά άναγνώσθι την χειμερινήν περίοδον.

—Πληροφορούμεθα ότι γνωστός θεατρικός κριτικός και παλαιός δημοσιογράφος και θεατρικός συγγραφέας έμφανίσθη προσεχώς ως έπερωτογράφος από σκηνής ενός των κεντρικότερων μουσικών θεάτρον. Τό θέμα της έπιθεωρήσεως εινε έμπνευσμένο από την ζωή της παλαιάς Άθήνας, θά με μουσική, όφειλομένη εις κορυφαίον Έλληνα συνθέτην, γνωστότατον ά-

—Έν τώ μεταξύ δ θιασος της κ. Κοτοπούλη μετά τό έργον του Μώμ θά παρουσιάσθι τό ά' δεκαπενθήμερον του Σεπτεμβρίου ή νέα κωμωδία του κ. Θ. Ν. Συναϊνού «Καλώς ήλθεσ», της όποιας αι δοκιμαί ήρχισαν.

—Με την νέαν αυτήν κωμωδία του κ. Συναϊνού δ θιασος Κοτοπούλη θά άναγνώσθι την χειμερινήν περίοδον.

—Πληροφορούμεθα ότι γνωστός θεατρικός κριτικός και παλαιός δημοσιογράφος και θεατρικός συγγραφέας έμφανίσθη προσεχώς ως έπερωτογράφος από σκηνής ενός των κεντρικότερων μουσικών θεάτρον. Τό θέμα της έπιθεωρήσεως εινε έμπνευσμένο από την ζωή της παλαιάς Άθήνας, θά με μουσική, όφειλομένη εις κορυφαίον Έλληνα συνθέτην, γνωστότατον ά-

—Έν τώ μεταξύ δ θιασος της κ. Κοτοπούλη μετά τό έργον του Μώμ θά παρουσιάσθι τό ά' δεκαπενθήμερον του Σεπτεμβρίου ή νέα κωμωδία του κ. Θ. Ν. Συναϊνού «Καλώς ήλθεσ», της όποιας αι δοκιμαί ήρχισαν.

—Με την νέαν αυτήν κωμωδία του κ. Συναϊνού δ θιασος Κοτοπούλη θά άναγνώσθι την χειμερινήν περίοδον.

—Πληροφορούμεθα ότι γνωστός θεατρικός κριτικός και παλαιός δημοσιογράφος και θεατρικός συγγραφέας έμφανίσθη προσεχώς ως έπερωτογράφος από σκηνής ενός των κεντρικότερων μουσικών θεάτρον. Τό θέμα της έπιθεωρήσεως εινε έμπνευσμένο από την ζωή της παλαιάς Άθήνας, θά με μουσική, όφειλομένη εις κορυφαίον Έλληνα συνθέτην, γνωστότατον ά-

—Έν τώ μεταξύ δ θιασος της κ. Κοτοπούλη μετά τό έργον του Μώμ θά παρουσιάσθι τό ά' δεκαπενθήμερον του Σεπτεμβρίου ή νέα κωμωδία του κ. Θ. Ν. Συναϊνού «Καλώς ήλθεσ», της όποιας αι δοκιμαί ήρχισαν.

—Με την νέαν αυτήν κωμωδία του κ. Συναϊνού δ θιασος Κοτοπούλη θά άναγνώσθι την χειμερινήν περίοδον.

—Πληροφορούμεθα ότι γνωστός θεατρικός κριτικός και παλαιός δημοσιογράφος και θεατρικός συγγραφέας έμφανίσθη προσεχώς ως έπερωτογράφος από σκηνής ενός των κεντρικότερων μουσικών θεάτρον. Τό θέμα της έπιθεωρήσεως εινε έμπνευσμένο από την ζωή της παλαιάς Άθήνας, θά με μουσική, όφειλομένη εις κορυφαίον Έλληνα συνθέτην, γνωστότατον ά-

—Έν τώ μεταξύ δ θιασος της κ. Κοτοπούλη μετά τό έργον του Μώμ θά παρουσιάσθι τό ά' δεκαπενθήμερον του Σεπτεμβρίου ή νέα κωμωδία του κ. Θ. Ν. Συναϊνού «Καλώς ήλθεσ», της όποιας αι δοκιμαί ήρχισαν.

—Με την νέαν αυτήν κωμωδία του κ. Συναϊνού δ θιασος Κοτοπούλη θά άναγνώσθι την χειμερινήν περίοδον.

—Πληροφορούμεθα ότι γνωστός θεατρικός κριτικός και παλαιός δημοσιογράφος και θεατρικός συγγραφέας έμφανίσθη προσεχώς ως έπερωτογράφος από σκηνής ενός των κεντρικότερων μουσικών θεάτρον. Τό θέμα της έπιθεωρήσεως εινε έμπνευσμένο από την ζωή της παλαιάς Άθήνας, θά με μουσική, όφειλομένη εις κορυφαίον Έλληνα συνθέτην, γνωστότατον ά-

—Έν τώ μεταξύ δ θιασος της κ. Κοτοπούλη μετά τό έργον του Μώμ θά παρουσιάσθι τό ά' δεκαπενθήμερον του Σεπτεμβρίου ή νέα κωμωδία του κ. Θ. Ν. Συναϊνού «Καλώς ήλθεσ», της όποιας αι δοκιμαί ήρχισαν.

—Με την νέαν αυτήν κωμωδία του κ. Συναϊνού δ θιασος Κοτοπούλη θά άναγνώσθι την χειμερινήν περίοδον.

—Πληροφορούμεθα ότι γνωστός θεατρικός κριτικός και παλαιός δημοσιογράφος και θεατρικός συγγραφέας έμφανίσθη προσεχώς ως έπερωτογράφος από σκηνής ενός των κεντρικότερων μουσικών θεάτρον. Τό θέμα της έπιθεωρήσεως εινε έμπνευσμένο από την ζωή της παλαιάς Άθήνας, θά με μουσική, όφειλομένη εις κορυφαίον Έλληνα συνθέτην, γνωστότατον ά-

—Έν τώ μεταξύ δ θιασος της κ. Κοτοπούλη μετά τό έργον του Μώμ θά παρουσιάσθι τό ά' δεκαπενθήμερον του Σεπτεμβρίου ή νέα κωμωδία του κ. Θ. Ν. Συναϊνού «Καλώς ήλθεσ», της όποιας αι δοκιμαί ήρχισαν.

—Με την νέαν αυτήν κωμωδία του κ. Συναϊνού δ θιασος Κοτοπούλη θά άναγνώσθι την χειμερινήν περίοδον.

—Πληροφορούμεθα ότι γνωστός θεατρικός κριτικός και παλαιός δημοσιογράφος και θεατρικός συγγραφέας έμφανίσθη προσεχώς ως έπερωτογράφος από σκηνής ενός των κεντρικότερων μουσικών θεάτρον. Τό θέμα της έπιθεωρήσεως εινε έμπνευσμένο από την ζωή της παλαιάς Άθήνας, θά με μουσική, όφειλομένη εις κορυφαίον Έλληνα συνθέτην, γνωστότατον ά-

—Έν τώ μεταξύ δ θιασος της κ. Κοτοπούλη μετά τό έργον του Μώμ θά παρουσιάσθι τό ά' δεκαπενθήμερον του Σεπτεμβρίου ή νέα κωμωδία του κ. Θ. Ν. Συναϊνού «Καλώς ήλθεσ», της όποιας αι δοκιμαί ήρχισαν.

—Με την νέαν αυτήν κωμωδία του κ. Συναϊνού δ θιασος Κοτοπούλη θά άναγνώσθι την χειμερινήν περίοδον.

Καλλιτεχνικά πορτραίτα Κατίνα Παξινού

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος) Καί έχει δικήν. Άς άφήσθι τους άλλους να τό κάνουν. Καί άπ' αυτήν άς μάθουμε κάτι, ιστοριογραφικά μάλλον, από τό σύντομο, μα λαμπρή σταδιοδρομία της.

Πρωτοδούλεμα με την Κοτοπούλη, πρώτα στήν Άθήνα, άλλα και στες έπαρχίες μάς λέει. Στο ταξίδι μου εις την Άμερική, μπορώ να πώ ότι πρωτολασάρχηκα, γιατί εκεί έργαστικά πολύ, επειδή είχαμε λίγες γυναίκες μαζί μας. Πριν φύγωμα άπ' έμάς γύρισα μόνη έδω. Ακολούθησαν τον Βεσάκι σε τούρνε άλλα έπειτα έφυγα και από εκεί καί κατ' έπλησθη τον μακαριότη του Νιρβάνα και από Παλί ήβρα στο Βασιλικόν.

—Οί έντυπώσεσ σας από δια; —Ένας ναός, πραγματικά τέτοιος, που πρέπει να εινε γιά να λατρεύεται άντίστα ή Τέχνη.

—Βλέπετε γιά τό μέλλονδέν έχετε; —Πάσι...πολλές. Έργάζομαι στες όλοι έδω γιά να άνεβιάσωμε τό Βασιλικόν Θεάτρον στήν περιωπή που πρέπει να με κρατική σκηνή. Έργα δύσκολα, μεγαλόσημα, φτιασιμένα γιά να καθοδηγούν και όχι να σκορπών λίγη ώρα εύχαριστή μονάχα. Ή συμβολή του Βασιλικού Θεάτρον εινε τεραστία, κατά την γνώμη μου, στήν εξέλιξη όχι του θεάτρον μονάχα, άλλα και όλου του διανοουμένου κόσμου γενικά.

—Όποτε τό ονειρό σας πραγματοποιήθηκε; —Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

—Ναι...ή τύχη μου θά εινε συνυφασμένη πάντα από άπό και στο έξής με την τύχη του Βασιλικού Θεάτρον.

Ή δια Λιλί Κοντινή, ή χορογράφος του «Άθηνάϊου»

—Έν τώ μεταξύ δ θιασος της κ. Κοτοπούλη μετά τό έργον του Μώμ θά παρουσιάσθι τό ά' δεκαπενθήμερον του Σεπτεμβρίου ή νέα κωμωδία του κ. Θ. Ν. Συναϊνού «Καλώς ήλθεσ», της όποιας αι δοκιμαί ήρχισαν.

—Με την νέαν αυτήν κωμωδία του κ. Συναϊνού δ θιασος Κοτοπούλη θά άναγνώσθι την χειμερινήν περίοδον.

—Πληροφορούμεθα ότι γνωστός θεατρικός κριτικός και παλαιός δημοσιογράφος και θεατρικός συγγραφέας έμφανίσθη προσεχώς ως έπερωτογράφος από σκηνής ενός των κεντρικότερων μουσικών θεάτρον. Τό θέμα της έπιθεωρήσεως εινε έμπνευσμένο από την ζωή της παλαιάς Άθήνας, θά με μουσική, όφειλομένη εις κορυφαίον Έλληνα συνθέτην, γνωστότατον ά-

—Έν τώ μεταξύ δ θιασος της κ. Κοτοπούλη μετά τό έργον του Μώμ θά παρουσιάσθι τό ά' δεκαπενθήμερον του Σεπτεμβρίου ή νέα κωμωδία του κ. Θ. Ν. Συναϊνού «Καλώς ήλθεσ», της όποιας αι δοκιμαί ήρχισαν.

—Με την νέαν αυτήν κωμωδία του κ. Συναϊνού δ θιασος Κοτοπούλη θά άναγνώσθι την χειμερινήν περίοδον.

—Πληροφορούμεθα ότι γνωστός θεατρικός κριτικός και παλαιός δημοσιογράφος και θεατρικός συγγραφέας έμφανίσθη προσεχώς ως έπερωτογράφος από σκηνής ενός των κεντρικότερων μουσικών θεάτρον. Τό θέμα της έπιθεωρήσεως εινε έμπνευσμένο από την ζωή της παλαιάς Άθήνας, θά με μουσική, όφειλομένη εις κορυφαίον Έλληνα συνθέτην, γνωστότατον ά-

—Έν τώ μεταξύ δ θιασος της κ. Κοτοπούλη μετά τό έργον του Μώμ θά παρουσιάσθι τό ά' δεκαπενθήμερον του Σεπτεμβρίου ή νέα κωμωδία του κ. Θ. Ν. Συναϊνού «Καλώς ήλθεσ», της όποιας αι δοκιμαί ήρχισαν.

—Με την νέαν αυτήν κωμωδία του κ. Συναϊνού δ θιασος Κοτοπούλη θά άναγνώσθι την χειμερινήν περίοδον.

—Πληροφορούμεθα ότι γνωστός θεατρικός κριτικός και παλαιός δημοσιογράφος και θεατρικός συγγραφέας έμφανίσθη προσεχώς ως έπερωτογράφος από σκηνής ενός των κεντρικότερων μουσικών θεάτρον. Τό θέμα της έπιθεωρήσεως εινε έμπνευσμένο από την ζωή της παλαιάς Άθήνας, θά με μουσική, όφειλομένη εις κορυφαίον Έλληνα συνθέτην, γνωστότατον ά-

—Έν τώ μεταξύ δ θιασος της κ. Κοτοπούλη μετά τό έργον του Μώμ θά παρουσιάσθι τό ά' δεκαπενθήμερον του Σεπτεμβρίου ή νέα κωμωδία του κ. Θ. Ν. Συναϊνού «Καλώς ήλθεσ», της όποιας αι δοκιμαί ήρχισαν.

—Έν τώ μεταξύ δ θιασος της κ. Κοτοπούλη μετά τό έργον του Μώμ θά παρουσιάσθι τό ά' δεκαπενθήμερον του Σεπτεμβρίου ή νέα κωμωδία του κ. Θ. Ν. Συναϊνού «Καλώς ήλθεσ», της όποιας αι δοκιμαί ήρχισαν.

—Με την νέαν αυτήν κωμωδία του κ. Συναϊνού δ θιασος Κοτοπούλη θά άναγνώσθι την χειμερινήν περίοδον.

—Πληροφορούμεθα ότι γνωστός θεατρικός κριτικός και παλαιός δημοσιογράφος και θεατρικός συγγραφέας έμφανίσθη προσεχώς ως έπερωτογράφος από σκηνής ενός των κεντρικότερων μουσικών θεάτρον. Τό θέμα της έπιθεωρήσεως εινε έμπνευσμένο από την ζωή της παλαιάς Άθήνας, θά με μουσική, όφειλομένη εις κορυφαίον Έλληνα συνθέτην, γνωστότατον ά-

—Έν τώ μεταξύ δ θιασος της κ. Κοτοπούλη μετά τό έργον του Μώμ θά παρουσιάσθι τό ά' δεκαπενθήμερον του Σεπτεμβρίου ή νέα κωμωδία του κ. Θ. Ν. Συναϊνού «Καλώς ήλθεσ», της όποιας αι δοκιμαί ήρχισαν.

—Με την νέαν αυτήν κωμωδία του κ. Συναϊνού δ θιασος Κοτοπούλη θά άναγνώσθι την χειμερινήν περίοδον.

—Πληροφορούμεθα ότι γνωστός θεατρικός κριτικός και παλαιός δημοσιογράφος και θεατρικός συγγραφέας έμφανίσθη προσεχώς ως έπερωτογράφος από σκηνής ενός των κεντρικότερων μουσικών θεάτρον. Τό θέμα της έπιθεωρήσεως εινε έμπνευσμένο από την ζωή της παλαιάς Άθήνας, θά με μουσική, όφειλομένη εις κορυφαίον Έλληνα συνθέτην, γνωστότατον ά-

—Έν τώ μεταξύ δ θιασος της κ. Κοτοπούλη μετά τό έργον του Μώμ θά παρουσιάσθι τό ά' δεκαπενθήμερον του Σεπτεμβρίου ή νέα κωμωδία του κ. Θ. Ν. Συναϊνού «Καλώς ήλθεσ», της όποιας αι δοκιμαί ήρχισαν.

—Με την νέαν αυτήν κωμωδία του κ. Συναϊνού δ θιασος Κοτοπούλη θά άναγνώσθι την χειμερινήν περίοδον.

—Πληροφορούμεθα ότι γνωστός θεατρικός κριτικός και παλαιός δημοσιογράφος και θεατρικός συγγραφέας έμφανίσθη προσεχώς ως έπερωτογράφος από σκηνής ενός των κεντρικότερων μουσικών θεάτρον. Τό θέμα της έπιθεωρήσεως εινε έμπνευσμένο από την ζωή της παλαιάς Άθήνας, θά με μουσική, όφειλομένη εις κορυφαίον Έλληνα συνθέτην, γνωστότατον ά-

—Έν τώ μεταξύ δ θιασος της κ. Κοτοπούλη μετά τό έργον του Μώμ θά παρουσιάσθι τό ά' δεκαπενθήμερον του Σεπτεμβρίου ή νέα κωμωδία του κ. Θ. Ν. Συναϊνού «Καλώς ήλθεσ», της όποιας αι δοκιμαί ήρχισαν.

—Με την νέαν αυτήν κωμωδία του κ. Συναϊνού δ θιασος Κοτοπούλη θά άναγνώσθι την χειμερινήν περίοδον.

—Πληροφορού

ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Παλαιαχοι ηθοποιοι και η ιστορια των. - Οι πρωτοποροι της θεατρικης τεχνης εις την νεωτεραν Ελλάδα. - Δημ. Αλεξιάδης

ΤΟΥ Κ. Ν. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗ (Εθνικόν Ἀριστεῖον Γραμμάτων)

3ον

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ θιάσου τοῦ Ἀλεξιάδου μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συναντήσας μετὰ τοῦ ἀτυχῆσαντος ἐπιστολῆς ἐν Σμύρῃν θιασάρχου Διον. Ταβουλάρη, καθήρτισε μετ' αὐτοῦ μεγάλον θίασον ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων: Πιπίνης Βονασέρας, Σοφίας Ταβουλάρη, Ἰωάν. Νικηφόρου, Σ. Δημητροπούλου, Δ. Ἀλεξιάδου, Διον. καὶ Στ. Ταβουλάρη, Γ. Ταινίου, Ἐλευθερίου Βουλγάρη, Ἀντ. Τασσόγλου, Γ. Τιβέριου, Δ. Γιορλάνου, Ἀνδρ. Μαρκεζίνου, Μ. Καρδοβούλλου, Ν. Κυριακοῦ, Χαρ. Δημητροπούλου, Π. Λαζαρίδου καὶ Γ. Νικηφόρου.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ θιάσου τοῦ Ἀλεξιάδου μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συναντήσας μετὰ τοῦ ἀτυχῆσαντος ἐπιστολῆς ἐν Σμύρῃν θιασάρχου Διον. Ταβουλάρη, καθήρτισε μετ' αὐτοῦ μεγάλον θίασον ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων: Πιπίνης Βονασέρας, Σοφίας Ταβουλάρη, Ἰωάν. Νικηφόρου, Σ. Δημητροπούλου, Δ. Ἀλεξιάδου, Διον. καὶ Στ. Ταβουλάρη, Γ. Ταινίου, Ἐλευθερίου Βουλγάρη, Ἀντ. Τασσόγλου, Γ. Τιβέριου, Δ. Γιορλάνου, Ἀνδρ. Μαρκεζίνου, Μ. Καρδοβούλλου, Ν. Κυριακοῦ, Χαρ. Δημητροπούλου, Π. Λαζαρίδου καὶ Γ. Νικηφόρου.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ θιάσου τοῦ Ἀλεξιάδου μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συναντήσας μετὰ τοῦ ἀτυχῆσαντος ἐπιστολῆς ἐν Σμύρῃν θιασάρχου Διον. Ταβουλάρη, καθήρτισε μετ' αὐτοῦ μεγάλον θίασον ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων: Πιπίνης Βονασέρας, Σοφίας Ταβουλάρη, Ἰωάν. Νικηφόρου, Σ. Δημητροπούλου, Δ. Ἀλεξιάδου, Διον. καὶ Στ. Ταβουλάρη, Γ. Ταινίου, Ἐλευθερίου Βουλγάρη, Ἀντ. Τασσόγλου, Γ. Τιβέριου, Δ. Γιορλάνου, Ἀνδρ. Μαρκεζίνου, Μ. Καρδοβούλλου, Ν. Κυριακοῦ, Χαρ. Δημητροπούλου, Π. Λαζαρίδου καὶ Γ. Νικηφόρου.

(Πρὸ τριάκοντα ἐτῶν) ΑΝΩ: Διον. Ταβουλάρη (+ 1928) - Σοφία Ταβουλάρη (+ 1916). ΚΑΤΩ: Νικ. Ζάνος (+ 1928) - Ν. Ι. Λασκάρης - Δημ. Αλεξιάδης (+ 1916)

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ θιάσου τοῦ Ἀλεξιάδου μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συναντήσας μετὰ τοῦ ἀτυχῆσαντος ἐπιστολῆς ἐν Σμύρῃν θιασάρχου Διον. Ταβουλάρη, καθήρτισε μετ' αὐτοῦ μεγάλον θίασον ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων: Πιπίνης Βονασέρας, Σοφίας Ταβουλάρη, Ἰωάν. Νικηφόρου, Σ. Δημητροπούλου, Δ. Ἀλεξιάδου, Διον. καὶ Στ. Ταβουλάρη, Γ. Ταινίου, Ἐλευθερίου Βουλγάρη, Ἀντ. Τασσόγλου, Γ. Τιβέριου, Δ. Γιορλάνου, Ἀνδρ. Μαρκεζίνου, Μ. Καρδοβούλλου, Ν. Κυριακοῦ, Χαρ. Δημητροπούλου, Π. Λαζαρίδου καὶ Γ. Νικηφόρου.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ θιάσου τοῦ Ἀλεξιάδου μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συναντήσας μετὰ τοῦ ἀτυχῆσαντος ἐπιστολῆς ἐν Σμύρῃν θιασάρχου Διον. Ταβουλάρη, καθήρτισε μετ' αὐτοῦ μεγάλον θίασον ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων: Πιπίνης Βονασέρας, Σοφίας Ταβουλάρη, Ἰωάν. Νικηφόρου, Σ. Δημητροπούλου, Δ. Ἀλεξιάδου, Διον. καὶ Στ. Ταβουλάρη, Γ. Ταινίου, Ἐλευθερίου Βουλγάρη, Ἀντ. Τασσόγλου, Γ. Τιβέριου, Δ. Γιορλάνου, Ἀνδρ. Μαρκεζίνου, Μ. Καρδοβούλλου, Ν. Κυριακοῦ, Χαρ. Δημητροπούλου, Π. Λαζαρίδου καὶ Γ. Νικηφόρου.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ θιάσου τοῦ Ἀλεξιάδου μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συναντήσας μετὰ τοῦ ἀτυχῆσαντος ἐπιστολῆς ἐν Σμύρῃν θιασάρχου Διον. Ταβουλάρη, καθήρτισε μετ' αὐτοῦ μεγάλον θίασον ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων: Πιπίνης Βονασέρας, Σοφίας Ταβουλάρη, Ἰωάν. Νικηφόρου, Σ. Δημητροπούλου, Δ. Ἀλεξιάδου, Διον. καὶ Στ. Ταβουλάρη, Γ. Ταινίου, Ἐλευθερίου Βουλγάρη, Ἀντ. Τασσόγλου, Γ. Τιβέριου, Δ. Γιορλάνου, Ἀνδρ. Μαρκεζίνου, Μ. Καρδοβούλλου, Ν. Κυριακοῦ, Χαρ. Δημητροπούλου, Π. Λαζαρίδου καὶ Γ. Νικηφόρου.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ θιάσου τοῦ Ἀλεξιάδου μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συναντήσας μετὰ τοῦ ἀτυχῆσαντος ἐπιστολῆς ἐν Σμύρῃν θιασάρχου Διον. Ταβουλάρη, καθήρτισε μετ' αὐτοῦ μεγάλον θίασον ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων: Πιπίνης Βονασέρας, Σοφίας Ταβουλάρη, Ἰωάν. Νικηφόρου, Σ. Δημητροπούλου, Δ. Ἀλεξιάδου, Διον. καὶ Στ. Ταβουλάρη, Γ. Ταινίου, Ἐλευθερίου Βουλγάρη, Ἀντ. Τασσόγλου, Γ. Τιβέριου, Δ. Γιορλάνου, Ἀνδρ. Μαρκεζίνου, Μ. Καρδοβούλλου, Ν. Κυριακοῦ, Χαρ. Δημητροπούλου, Π. Λαζαρίδου καὶ Γ. Νικηφόρου.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ θιάσου τοῦ Ἀλεξιάδου μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συναντήσας μετὰ τοῦ ἀτυχῆσαντος ἐπιστολῆς ἐν Σμύρῃν θιασάρχου Διον. Ταβουλάρη, καθήρτισε μετ' αὐτοῦ μεγάλον θίασον ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων: Πιπίνης Βονασέρας, Σοφίας Ταβουλάρη, Ἰωάν. Νικηφόρου, Σ. Δημητροπούλου, Δ. Ἀλεξιάδου, Διον. καὶ Στ. Ταβουλάρη, Γ. Ταινίου, Ἐλευθερίου Βουλγάρη, Ἀντ. Τασσόγλου, Γ. Τιβέριου, Δ. Γιορλάνου, Ἀνδρ. Μαρκεζίνου, Μ. Καρδοβούλλου, Ν. Κυριακοῦ, Χαρ. Δημητροπούλου, Π. Λαζαρίδου καὶ Γ. Νικηφόρου.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ θιάσου τοῦ Ἀλεξιάδου μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συναντήσας μετὰ τοῦ ἀτυχῆσαντος ἐπιστολῆς ἐν Σμύρῃν θιασάρχου Διον. Ταβουλάρη, καθήρτισε μετ' αὐτοῦ μεγάλον θίασον ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων: Πιπίνης Βονασέρας, Σοφίας Ταβουλάρη, Ἰωάν. Νικηφόρου, Σ. Δημητροπούλου, Δ. Ἀλεξιάδου, Διον. καὶ Στ. Ταβουλάρη, Γ. Ταινίου, Ἐλευθερίου Βουλγάρη, Ἀντ. Τασσόγλου, Γ. Τιβέριου, Δ. Γιορλάνου, Ἀνδρ. Μαρκεζίνου, Μ. Καρδοβούλλου, Ν. Κυριακοῦ, Χαρ. Δημητροπούλου, Π. Λαζαρίδου καὶ Γ. Νικηφόρου.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ θιάσου τοῦ Ἀλεξιάδου μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συναντήσας μετὰ τοῦ ἀτυχῆσαντος ἐπιστολῆς ἐν Σμύρῃν θιασάρχου Διον. Ταβουλάρη, καθήρτισε μετ' αὐτοῦ μεγάλον θίασον ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων: Πιπίνης Βονασέρας, Σοφίας Ταβουλάρη, Ἰωάν. Νικηφόρου, Σ. Δημητροπούλου, Δ. Ἀλεξιάδου, Διον. καὶ Στ. Ταβουλάρη, Γ. Ταινίου, Ἐλευθερίου Βουλγάρη, Ἀντ. Τασσόγλου, Γ. Τιβέριου, Δ. Γιορλάνου, Ἀνδρ. Μαρκεζίνου, Μ. Καρδοβούλλου, Ν. Κυριακοῦ, Χαρ. Δημητροπούλου, Π. Λαζαρίδου καὶ Γ. Νικηφόρου.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ θιάσου τοῦ Ἀλεξιάδου μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συναντήσας μετὰ τοῦ ἀτυχῆσαντος ἐπιστολῆς ἐν Σμύρῃν θιασάρχου Διον. Ταβουλάρη, καθήρτισε μετ' αὐτοῦ μεγάλον θίασον ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων: Πιπίνης Βονασέρας, Σοφίας Ταβουλάρη, Ἰωάν. Νικηφόρου, Σ. Δημητροπούλου, Δ. Ἀλεξιάδου, Διον. καὶ Στ. Ταβουλάρη, Γ. Ταινίου, Ἐλευθερίου Βουλγάρη, Ἀντ. Τασσόγλου, Γ. Τιβέριου, Δ. Γιορλάνου, Ἀνδρ. Μαρκεζίνου, Μ. Καρδοβούλλου, Ν. Κυριακοῦ, Χαρ. Δημητροπούλου, Π. Λαζαρίδου καὶ Γ. Νικηφόρου.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ θιάσου τοῦ Ἀλεξιάδου μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συναντήσας μετὰ τοῦ ἀτυχῆσαντος ἐπιστολῆς ἐν Σμύρῃν θιασάρχου Διον. Ταβουλάρη, καθήρτισε μετ' αὐτοῦ μεγάλον θίασον ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων: Πιπίνης Βονασέρας, Σοφίας Ταβουλάρη, Ἰωάν. Νικηφόρου, Σ. Δημητροπούλου, Δ. Ἀλεξιάδου, Διον. καὶ Στ. Ταβουλάρη, Γ. Ταινίου, Ἐλευθερίου Βουλγάρη, Ἀντ. Τασσόγλου, Γ. Τιβέριου, Δ. Γιορλάνου, Ἀνδρ. Μαρκεζίνου, Μ. Καρδοβούλλου, Ν. Κυριακοῦ, Χαρ. Δημητροπούλου, Π. Λαζαρίδου καὶ Γ. Νικηφόρου.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ θιάσου τοῦ Ἀλεξιάδου μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συναντήσας μετὰ τοῦ ἀτυχῆσαντος ἐπιστολῆς ἐν Σμύρῃν θιασάρχου Διον. Ταβουλάρη, καθήρτισε μετ' αὐτοῦ μεγάλον θίασον ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων: Πιπίνης Βονασέρας, Σοφίας Ταβουλάρη, Ἰωάν. Νικηφόρου, Σ. Δημητροπούλου, Δ. Ἀλεξιάδου, Διον. καὶ Στ. Ταβουλάρη, Γ. Ταινίου, Ἐλευθερίου Βουλγάρη, Ἀντ. Τασσόγλου, Γ. Τιβέριου, Δ. Γιορλάνου, Ἀνδρ. Μαρκεζίνου, Μ. Καρδοβούλλου, Ν. Κυριακοῦ, Χαρ. Δημητροπούλου, Π. Λαζαρίδου καὶ Γ. Νικηφόρου.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ θιάσου τοῦ Ἀλεξιάδου μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συναντήσας μετὰ τοῦ ἀτυχῆσαντος ἐπιστολῆς ἐν Σμύρῃν θιασάρχου Διον. Ταβουλάρη, καθήρτισε μετ' αὐτοῦ μεγάλον θίασον ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων: Πιπίνης Βονασέρας, Σοφίας Ταβουλάρη, Ἰωάν. Νικηφόρου, Σ. Δημητροπούλου, Δ. Ἀλεξιάδου, Διον. καὶ Στ. Ταβουλάρη, Γ. Ταινίου, Ἐλευθερίου Βουλγάρη, Ἀντ. Τασσόγλου, Γ. Τιβέριου, Δ. Γιορλάνου, Ἀνδρ. Μαρκεζίνου, Μ. Καρδοβούλλου, Ν. Κυριακοῦ, Χαρ. Δημητροπούλου, Π. Λαζαρίδου καὶ Γ. Νικηφόρου.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ θιάσου τοῦ Ἀλεξιάδου μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συναντήσας μετὰ τοῦ ἀτυχῆσαντος ἐπιστολῆς ἐν Σμύρῃν θιασάρχου Διον. Ταβουλάρη, καθήρτισε μετ' αὐτοῦ μεγάλον θίασον ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων: Πιπίνης Βονασέρας, Σοφίας Ταβουλάρη, Ἰωάν. Νικηφόρου, Σ. Δημητροπούλου, Δ. Ἀλεξιάδου, Διον. καὶ Στ. Ταβουλάρη, Γ. Ταινίου, Ἐλευθερίου Βουλγάρη, Ἀντ. Τασσόγλου, Γ. Τιβέριου, Δ. Γιορλάνου, Ἀνδρ. Μαρκεζίνου, Μ. Καρδοβούλλου, Ν. Κυριακοῦ, Χαρ. Δημητροπούλου, Π. Λαζαρίδου καὶ Γ. Νικηφόρου.

ΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΙΑΣΟΥ Μ. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΙΟΝ

ΧΙΟΣ, Αὐγούστου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). - Τὸ μεγαλύτερον κοσμικὸ γεγονός ἀσφαλὸς διὰ τὴν Χιον ὑπῆρξεν ἡ ἀφιξὴς τῆν 1ην Αὐγούστου τοῦ θιάσου Μ. Κοτοπούλη.

Ὁ θίασος οὗτος καὶ κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον ἐπεσκέψθη τὴν πόλιν μας, ἡ ἀφιξὴς τοῦ δὲ ὑπῆρξε μίαν πραγματικὴν ἑορτήν ἐκ τῆς μονοτονίας τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῆς πόλεως ἡμῶν μας.

Αἱ παραστάσεις ἤρξαν τὴν 1ην Αὐγούστου μετὰ τὸ ἀνάγνωστον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου «Στέλλα Βιολάντη» διὰ νὰ κλειστοῦν μετὰ τὸν ἕποντα κ. Δημ. Μπόγρη «Ὁλα θ' ἀλλάζοντο».

Ἡ ἐντύπωση ἀπὸ τὰ παιχθέντα ἔργα ὑπῆρξεν ἀρίστη. Ἰδιαίτερον ἤρεσε τὸ «Ὁλα θ' ἀλλάζοντο», ὅπου ἡ παράθεσις μὲτὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς κομμοσπορίας καὶ κατὰ τὴν ἑξῆς ἔκδηλωσιν ἐπιβίβησε τὸν Χιαιοκὸν κοινόν, ἐπανελήθη.

Τὰ παιχθέντα κατὰ τὴν 7 ἡμέραν καὶ 4 ἀπογευματινὰς παραστάσεις ἔργα τῶν «Ἐλλήνων» καὶ ἔξωθεν συγγραφέων εἰς τὰ ἑξῆς: «Ἐλλήνων συγγραφεῶν»: «Στέλλα Βιολάντη», «Εὐτυχὸς ἐπιτάχισμα», «Καυνοῦρη Ζωή», «Ὁλα θ' ἀλλάζοντο», ἔξωθεν συγγραφέων δὲ τὰ ἑξῆς: «Μιὰ ἐστὶν τὸ κράτος», «Ὁ Πάτωμα», «Νομὸς», «Ἰερὴ θύρα», «3...6...9», καὶ «Ἄγιος Γεωργίου».

Τὴν ἑσπέραν τῆς 4ης Αὐγούστου ἐδόθη πανηγυρικὴ παράστασις τοῦ θιάσου μετὰ τὸν ἕποντα κ. Δ. Ἐλλήνων συγγραφέος κ. Δ. Μπόγρη «Καυνοῦρη Ζωή».

Πρὸ τῆς παραστάσεως ἡ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη ὤμιλησεν ὅλα ὅσα διὰ τὸν ἕποντα 4ης Αὐγούστου. Τὸ τέλος τοῦ ἐνθουσιώδους λόγου τῆς μεγάλης μας καλλιτέχνιδος ἐκάλυψεν θυελλώδη χειροκροτήματα. Εἰς τὴν μνήμην τῶν Χίων θὰ μείνῃ γὰρ πάντα χαρμυλὴ ἡ γλυκεῖα τῆς φωνῆς, καὶ τὰ ὄρατα τῆς λόγιας, τὰ ὅποια εἶπε διὰ τὸ σημερινὸν καθεστὸς.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ παιγνίου κατὰ προτροπὴν τοῦ κ. Νομάρχου ἔσπιντο τὰ ἀκροατήρια ἡγήθη ἕξ ποδὸς καὶ γὰρ μίαν ἀκόμη φοράν ἐδείξε πῶς ἀγάπη καὶ πόσον τιμῆ τὴν καλλιτέχνισαν.

Ὁ θίασος οὗτος καὶ κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον ἐπεσκέψθη τὴν πόλιν μας, ἡ ἀφιξὴς τοῦ δὲ ὑπῆρξε μίαν πραγματικὴν ἑορτήν ἐκ τῆς μονοτονίας τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῆς πόλεως ἡμῶν μας.

Αἱ παραστάσεις ἤρξαν τὴν 1ην Αὐγούστου μετὰ τὸ ἀνάγνωστον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου «Στέλλα Βιολάντη» διὰ νὰ κλειστοῦν μετὰ τὸν ἕποντα κ. Δημ. Μπόγρη «Ὁλα θ' ἀλλάζοντο».

Ἡ ἐντύπωση ἀπὸ τὰ παιχθέντα ἔργα ὑπῆρξεν ἀρίστη. Ἰδιαίτερον ἤρεσε τὸ «Ὁλα θ' ἀλλάζοντο», ὅπου ἡ παράθεσις μὲτὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς κομμοσπορίας καὶ κατὰ τὴν ἑξῆς ἔκδηλωσιν ἐπιβίβησε τὸν Χιαιοκὸν κοινόν, ἐπανελήθη.

Τὰ παιχθέντα κατὰ τὴν 7 ἡμέραν καὶ 4 ἀπογευματινὰς παραστάσεις ἔργα τῶν «Ἐλλήνων» καὶ ἔξωθεν συγγραφέων εἰς τὰ ἑξῆς: «Ἐλλήνων συγγραφεῶν»: «Στέλλα Βιολάντη», «Εὐτυχὸς ἐπιτάχισμα», «Καυνοῦρη Ζωή», «Ὁλα θ' ἀλλάζοντο», ἔξωθεν συγγραφέων δὲ τὰ ἑξῆς: «Μιὰ ἐστὶν τὸ κράτος», «Ὁ Πάτωμα», «Νομὸς», «Ἰερὴ θύρα», «3...6...9», καὶ «Ἄγιος Γεωργίου».

Τὴν ἑσπέραν τῆς 4ης Αὐγούστου ἐδόθη πανηγυρικὴ παράστασις τοῦ θιάσου μετὰ τὸν ἕποντα κ. Δ. Ἐλλήνων συγγραφέος κ. Δ. Μπόγρη «Καυνοῦρη Ζωή».

Πρὸ τῆς παραστάσεως ἡ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη ὤμιλησεν ὅλα ὅσα διὰ τὸν ἕποντα 4ης Αὐγούστου. Τὸ τέλος τοῦ ἐνθουσιώδους λόγου τῆς μεγάλης μας καλλιτέχνιδος ἐκάλυψεν θυελλώδη χειροκροτήματα. Εἰς τὴν μνήμην τῶν Χίων θὰ μείνῃ γὰρ πάντα χαρμυλὴ ἡ γλυκεῖα τῆς φωνῆς, καὶ τὰ ὄρατα τῆς λόγιας, τὰ ὅποια εἶπε διὰ τὸ σημερινὸν καθεστὸς.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ παιγνίου κατὰ προτροπὴν τοῦ κ. Νομάρχου ἔσπιντο τὰ ἀκροατήρια ἡγήθη ἕξ ποδὸς καὶ γὰρ μίαν ἀκόμη φοράν ἐδείξε πῶς ἀγάπη καὶ πόσον τιμῆ τὴν καλλιτέχνισαν.

Ὁ θίασος οὗτος καὶ κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον ἐπεσκέψθη τὴν πόλιν μας, ἡ ἀφιξὴς τοῦ δὲ ὑπῆρξε μίαν πραγματικὴν ἑορτήν ἐκ τῆς μονοτονίας τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῆς πόλεως ἡμῶν μας.

Η ΛΑΙΔΗ ΜΠΕΤΣΗ ΕΞΟΦΛΕΙ, ΤΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ ΤΗΣ ΓΡΗΑΣ, - ΑΝ ΗΘΕΛΑ, Μ. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΙΟΝ

Ὡς ἐκείνη ποὺ τὸ ἐπέτρεψε - κατὰ τὸν κ. Ντόγρη - «νὰ κἀνῃ εἰς τὸ μυθιστορηματικὸν τὴν γὰρ τὴν τέχνην».

Ἡ ἐπιτυχία τῆς «Λαίδης Μπέτσας» ὑπῆρξε τὸ φυσικότερον καὶ τὸ δικαιότερον τῶν πραγμάτων, ὅπως ἀλλοῦς καὶ τὸ ἀπέδειξε καὶ ἡ ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ τῶν ὁποίων εὐρίσκει ἀπὸ τὸ ἐκλεκτικότερον ἀθηναϊκὸν κοινόν, ποὺ εἰς γυμνασίῳ τοῦ «Ρεξ» προχρῆς ἡ θαυμασιὰ πρᾶξις ἀποδοῦσε τὸ γοητευτικὸν ἔργον ἀπὸ τὸν θίασον τῆς κ. Μαρίκας μετὰ τὴν μοναδικήν, τὴν μεγάλην μασ καλλιτέχνισαν ἐπὶ κεφαλῆς εἰς τὸν ρόλον τῆς Λαίδης Μπέτσας.

Ἡ λαίδη Μπέτση Μπέρολς, χιρὰ χάσασα ὀλίγα ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ προκομένου τῆς (μπερῆς πλὴν ἄλλων) ἀνδρὰ μετὰ τὸν 17 ἡμῶν εἰς παντρευθῆν στὰ 17 καὶ εἰς τὴν 1 ὁρῶν, καὶ τὸ μοναδικὸν τῆς παιδὸς τῆς πλεόν ἕνα θίασον. Σκορπίει δὲ λέπει τῆς γὰρ νὰ ἀπονομήσῃ, ὅπως ἄλλοι θὰ πᾶρξιν ἀπὸ τὴν νοσηρὰ καὶ ἡ ὅπου δῆποτε ἄλλοι. Προεργὰ ὁμορφὴ καὶ τρομερῆτερη ἄλλοι. Προεργὰ ἐπιτελεστέω - κοκκίτα, ἐμπνεῖται φλογεροῦς ἐρῶτες. Τὰ 40 τῆς χρόνιαν δὲν τὴν ἐμποδοῦσαν νὰ ἐμφανίσῃ μίαν ὁμορφίαν ποὺ σκαλοῦσεν. Αἱ προεργαί γὰρ ὁμορφίαν ἐπὶ τῆς θροῦ τὸσο μάλλον καθ' ὅσον εἶχε ἕνα ἀπὸ τὰ λαμπροτάτα ὀνόματα τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας, εἰς γοητευτικότητά καὶ ἐκλυσιώδη. Ἀνθρώπος ἴσως, καθαρὸς, βασικὰ ἐντιμὸς καὶ εὐκρινής, εἶχε ἐν τούτοις μετὰ τῆς ζωῆς προκαλεῖται θόρον καὶ δώσει τροφὴν εἰς τὴν κακοχολοσίαν. Ἐπὶ πλεόν εἶχε φέει τὴν περιουσίαν τῆς καὶ ὅταν ἀρχίζῃ τὸ ἔργον χρωστᾷ - λήγον μετὰ 48 ὥρας - δύο γραμματίαν 3500 λίρων εἰς ἀποκομὴν τοκογλύφου, 750 λίρας στὴν ὑποδιότη, τῆς ἐν ἡ καταστάσεως τῆς εἰνε τέτοια ὥστε «μὴ ὄνουν τρελὸν πλεόν θὰ ἐδέχτο νὰ τὴ δανείσῃ» ὅπως λέγει ἡ ἴδια.

Ἐπὶ πλεόν ὁ ἀδελφὸς τῆς Τζεράλτ (Δημήτρης Μυράτ) εἶχε χάσει σὰν χαρτίαν 900 λίρας ποὺ τῆς εἶχε δανείσῃ ἀπὸ κοπιῶν συνταγματάρχου Μογκόμερου (κ. Ἀρώνης). Χρῆς τιμῆς καὶ ὁ Τζεράλτ εἰνε ἀρχόντος. Πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ σὲ 24 ὥρας. Ἄλλος δὲν ποὺ μὲνει παρὰ μίαν σφαῖρα στὸ κεφάλιν. Εἶνε νεός, ἀδελφὸς λατρευόμενος ἀπὸ τὴν Μπέτση (ἡ ὅποια εἶνε στὸ δάδος ὁ καλλιτέρας ἀνθρώπος τοῦ κόσμου) καὶ ἐπὶ πλεόν ὁ νεώρος λατρεύει τὴν Ρόζα (Ρίτα Μυράτ) κόρη ἑνὸς θαλασσινοῦ νεωροῦ τοῦ ναυτοῦ Κροδάλλ (κ. Γιαννίδης) παμπλουτοῦ καὶ ἀγαθὸ ἀλλὰ πεισματάρη μὴ θέλοντος μὲ κανένα τρόπον νὰ δώσῃ τὴν κόρην του εἰς ἕνα νέον περὶ τοῦ ὁποῦ πιστεύει εἶνε ἕνα ποῦ χαμένο κορμὸν ποὺ εἶχε γυροῦσιν ὀσάκας λῶς, χρηστικῆς καταστάσεως, ἀνίκανος νὰ κερδίσῃ μίαν πέναν μετὰ τὴ δουλειὰ του. Ἄλλὰ ἡ λαίδη Μπέτση εἶνε ἀκαταμάχητη. Ὁ γέρος τοῦ ὁποῦ τὰ νηστεία εἶνε ἀρκετὰ... χλοερὰ τὴν νοσηρῆσιν. Πῶς ν' ἀνταστήσῃ τὴν διαβολογυμνασίαν; Δίδει τὴν ἀνταγῆσιν τοῦ στὴν νηστεία τῶν νεωρῶν καὶ μάλιστα τῶν ἀν καὶ ἡ Μπέτση ἀποκρούει τὴν πρότασιν, νὰ παντρευθῆν μετ' αὐτῆς, ὅταν μάλιστα τὴ κινδύνου διατρέχῃ ὁ Τζεράλτ καὶ πρὸ πάντων ἡ Μπέτση ἀπὸ τὸν Μογκόμερου, δίνει εἰς τὸν μελλοντικὸν γαμβρὸν του ἕνα τσεκ 900 λίρων γὰρ τὴν ἐξοφλῆσιν τοῦ τῶσον ἐπιθυμῶντος «χρέους τιμῆς» ποὺ πρὸς τὸν ἀειβιόντων ἐκείνου Μογκόμερου, ποὺ μ' αὐτὸ καὶ μὲ τὰ γραμματίαν τῆς Μπέτσας τὰ ὅποια εἶχε ἀγοράσει ἐν τῷ μεταξύ τὴν ἐκείναις τὸν νὰ παντρευθῆ. Γιὸς τοκογλύφου ἐβραίου ἐνοσηρῶν εἰς τὸ Λονδίον ἀπὸ κάποιο πολωνικὸν γκέμπερ μὲ τρία σελήνια δόξα δὲ καὶ κατὰ θέαντος μετὰ τὴν τοκογλυφίαν νὰ ἀφήσῃ πέναν λίρας καὶ τὸ ὄνομα μὲ τὰ οὐκῶν τῶν Μογκόμερου, ὁ συνταγματάρχης αὐτὸς θέλει μὲ κάδε τρόπον νὰ ἐκπληρῶσιν τὴν τελευταία ἐπιθυμίαν τοῦ πατέρα του. Μὴ κατορθώσας ὁ Ἐβραῖος νὰ μῆσ τὴν ἀνοήτην ἀγγλικὴν ἀριστοκρατίαν ἀφίκε στὸ γιὸν του μαζί μετὰ τὴν ἐκκομῆσιν του, εὐχὴ καὶ κατὰ νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὸς τὸ μέγα ὄνειρόν. Ὁ γάμος μετὰ τὴν Μπέτση γὰρ τὸ συνταγματάρχην εἶνε ὁ μόνος τρόπος γὰρ νὰ μῆσ τὸν κόκορ ποὺ ὁ πατέρας τοῦ ἐγνώρισεν «μὴ ὄνους πελάτες» καὶ ποὺ κρατεῖ πάντα σὲ ἀπόστασιν καὶ τὸ γιὸν μ' ὄλο τὸ ὄνομα Μογκόμερου καὶ τὰ ἐκκομῆσιν τῆς. Ἡ Μπέτση, χαμῆν μ' ὄλα ταῦτα σνευ ἐλπίδος, ἀρνεῖται νὰ ὑποκλῆσθιν στὸν ἐκείσῳ. Ἐπίσης ἀρνεῖται νὰ δεχθῆν νὰ φύγῃ μ' ἕνα τσεκ στὴν τούταν τῆς ἀπὸ 40 χιλιάδων λίρας ποὺ τῆς προσέφερε ὁ Παρανταῖν Φωλτς (κ.Πασκ) διὰ νὰ ὀσῃ ἀπὸ τὸν ἐρωτῆ τῆς ἕνα παμπλουτοῦ νεωρῶν - 22ετή - ἀνεπιόν του, γιὸν τῆς ἀδελφῆς του Λαίντ Μάιντ Μίρτον, χιρὰς (Ἐλένη Χαλκοῦδη), τὸν μαρκησιὸν Τσάρλ Μίρτον, (κ. Γαλανός) ἀποφασισμένον νὰ τὴν νυμφευθῆ. Ὁ Παρανταῖν μάλιστα ἦτο ἄλλως τὸ πρὸ πᾶν τρελὰς ἐρωτευμένος μετὰ τὴν νεωρῶν τότε Μπέτση καὶ εἶχε φθάσει μέχρι τὸν νὰ πᾶρῃ τὸ τρανὸν μαζί τῆς γὰρ φύγον. Ἄλλοι ἐκείνη τὴν τελευταία στιγμήν τὸν εἶχε ἐγκαταλείπει θυμωμένη τὸ παῖδ τῆς. Ἡ σκηνὴ τῆς πολιτισμένης καὶ κομμοσπορίας ἀνθροῦς «μιομαχίας» μετὰ τῆς Λαίδης Μπέτσας καὶ Παρανταῖν εἶνε μίαν ἀπὸ τῆς νοσηρῆσιν.

Ἡ κυρία Κατερίνα Ἀνδρεάδη μετὰ τὸ «Ἀνδρῆς» ἀνεβίβασεν εἰς τὸ θεατρικὸν τῆς τῆς πλατείας Κυριακοῦ ἕνα μονόπρακτον ἀγγλικὸν τοῦ Μπέρρη-μετὰφραστικὸν

ΤΟ ΠΑΡΑΦΩΝΟΝ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

(Κυριακή 14 Αυγούστου - Σάββατον 20 Αυγούστου 1938)

Κυριακή

ΒΡΑΧΕΣ ΚΥΜΑΤΑ: ΒΕΛΓΙΓΡΑΔΙΟΝ (49.18 μ.) 9 Ειθής...

Δευτέρα

ΒΡΑΧΕΣ ΚΥΜΑΤΑ: ΒΕΛΓΙΓΡΑΔΙΟΝ (49.18 μ.) 9 Ειθής...

Τρίτη

ΒΡΑΧΕΣ ΚΥΜΑΤΑ: ΒΕΛΓΙΓΡΑΔΙΟΝ (49.18 μ.) 9 Ειθής...

Τετάρτη

ΒΡΑΧΕΣ ΚΥΜΑΤΑ: ΒΕΛΓΙΓΡΑΔΙΟΝ (49.18 μ.) 9 Ειθής...

Πέμπτη

ΒΡΑΧΕΣ ΚΥΜΑΤΑ: ΒΕΛΓΙΓΡΑΔΙΟΝ (49.18 μ.) 9 Ειθής...

Παρασκευή

ΒΡΑΧΕΣ ΚΥΜΑΤΑ: ΒΕΛΓΙΓΡΑΔΙΟΝ (49.18 μ.) 9 Ειθής...

Σάββατον

ΒΡΑΧΕΣ ΚΥΜΑΤΑ: ΒΕΛΓΙΓΡΑΔΙΟΝ (49.18 μ.) 8 Βαλκανική...

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΕΝΑΣ ΕΞΩΤΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ ΘΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗ ΜΕΤ' ΟΛΙΓΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Μας κατηγορούν έμας τους Έρωτες πως φέρνουμε τάπο...

Με δαλάντια δεν είναι μεγάλης αντοχής...

Η πρωταγωνίστρια του θιάσου Ντεβί Μάντα.

Εδρόνη και της Αμερικής και πως κι' ο μεγάλοι θηροπόλοι...

να που σπάνια θα ξαναδθί. Οι επιχειρήσεις «ΑΝ. ΖΕΡ...

«ΝΤΕΒΙ - ΤΖΑ»! Οι δύο μουστρούδες αυτές...

Ο βασιμικός και εξωτικός χορευτής Μπέτ-Ντέτ, που θα καταλήξει με τους χορούς του...

θωνται να συναγωνισθούν μεγάλες τέτοιες της Εδρόνης...

ΑΠΟ ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΩ

ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

γέλλει το σύγχρονο μεταπολεμικό θέατρο. Στο Μολιέρο θριαμβεύει περισσότερο η κο...

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΑΙ ΜΠΑΚΑΚΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑ ΑΘΗΝΑΙ

Κυρίες μου Μίριας μου Μίριας μου Μίριας μου...

Ενας από τους μουσικούς με το πρωτόγονο όργανό του. Ντεβί Μάντα, η εξωτική χορευτριά.

ΤΟ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΣΧΕΣ ΣΑΛΑΜΑ ΕΛ ΧΕΓΚΙΑΖΙ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Κ. ΤΑΣΟΥ ΑΝΑΘΝΙΤΗΣ

Μαλονότι μέχρι το 1904 η Αίγυπτος είχε τα μεγαλύτερα θεάτρα της Ανατολής...

Η περίφημη «Αλταίς» «Χίλιες και μία νύχτες» του Καίρου...

Φημες «Αλταίς» του Ρόντ-ελ-Φάρακ, της Έσθεκίας και του Χαμαμίλ.

Κατά το 1904, ένας σείχης ε περιήρησε Σέχ Σαλάμα ελ Χεγκιάζι, ο οποίος δικαίως ενομέωσεν το Καρούζο της Αίγυπτου...

Όσο γλυκύτατος τραγουδιστής ο Σέχ Σαλάμα ελ Χεγκιάζι, ο αλγυπτιακός αμάνές εις τον οποίον ητο εφθασας...

Δέν ειχεν ούτωσού ιδέαν περί θεάτρων ο άνθρωπος. Όταν περικύρι ερωσάσι τυχοδιώκτων τον έπεισαν να γίνη ηθοποιός...

Τόν ρόλον του Ραμιάου, έκράτησεν ο ίδιος, ένεφανόση δε με σολήν «Άγγλου λοχαγού, τήν οποίαν είχε προημεθευθεί από τους Άγγλικούς στρατώνες...

ΣΤΗΝ ΑΙΜΑΤΟΒΑΜΜΕΝΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

Οι νύχτες της Σεβίλλης.-Στά περίεργα καμπαρέ της κάλλε Ροντρίγκο ντέ Τριάνο. Τσιγγάνοι, καστάνιτες, τορεάντες και «Όλλες».- Η Μπέλλα Ζουανίττα που ανάβει και κορνώνει τους θαμώνες.- Ο άφελής «Εγγλέζος κι' ο προνοητικός πονηρός Ρωμικός».- Όπου δέκα και δέκα κάνουν είκοσι όταν βρίσκεσαι μόνος και εκατό όταν συνοδεύεσαι από γυναίκα.- Ο επίδοξος γαμπρός εξαφανίζεται αλά Γαλλικά...

Ένα αίσθηματικό ρομάντζο, κεραυνοβόλος έρωας για δύο γλυκιά μαύρα μάτια που συνιηθήκαν ένα θρόνιστο στο «Καμπαρέ ντέ φιορί» (Καμπαρέ των ανθέων) στο Τουρίνο...

Σεία κι' άράξαμε... Σεβίλλη η πόλις τών πιο γλυκών ματιών, τού θείου μειδιάματος, τών φιδισίων κορμιών και τών χιλίων λουλουδιών με τα χιλια χρώματα και μυρωδιές...

Πριν έπισκευθώμε τα κέντρα διασκεδάσεως της Σεβίλλης σάς αφήνωστές απ' το μακρινό σας ταξίδι για να πεταχθώ μαζί στυγίη με την τρυφερή απαγωγή μου στο κουνιάδου μου και τήν πεθερά μου!

Μετά δώδεκα έτη, ο θάσος του Σέχ Σαλάμα, έδινε πλέον τάς παραστάσεις του εις τόν ιδιοκτήτην του θεάτρου «Βέρβιλε», ένα από τά καλλίτερα του Καίρου, έρχε πλέον τόν Ιταλόν σκηνοθέτην του, ευσυνείδητος μεθορασμένος, ευπαροσάστων θιασών, πειθαρχικός ηθοποιός, σκηνικά και θεατήρια που θά τά εζήλευε οποιοσδήποτε μεγάλος Εσσοπατικός θάσος...

Μετά δώδεκα έτη, ο θάσος του Σέχ Σαλάμα, έδινε πλέον τάς παραστάσεις του εις τόν ιδιοκτήτην του θεάτρου «Βέρβιλε», ένα από τά καλλίτερα του Καίρου, έρχε πλέον τόν Ιταλόν σκηνοθέτην του, ευσυνείδητος μεθορασμένος, ευπαροσάστων θιασών, πειθαρχικός ηθοποιός, σκηνικά και θεατήρια που θά τά εζήλευε οποιοσδήποτε μεγάλος Εσσοπατικός θάσος...

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ: Τό «Χεδιθίκον» του Καίρου.-Κάτι που ηοιεί με παραμύθι.- Μία πλατεία αυτοκράτορον, θαυλού και πριγκιπάτων.- Ισραήλ ο χεγαλοπρεπής και η Εύγενία, κορνάει.

Τό ιδιόρρυθμο καφέ-σανάν της Βαρκελώνης «Τό θαπόρι κινε...»

Τους σου κρέμαγαν τά μάτια σου, τού σου, τήν ύπαρξή σου και με τ' αγριεμένον στήν καλωσύνη του μάτια πιπιλάγαν τή σκέψη σου και σ' έκαναν τρελλό.

Είπα Ρωσοίδες κάτασπρες, πού άσπρες απ' τού γάλα και τού άφράτες κι' απ' τά βιεννέζικα φραντζολάκια που πλαισιώναν τόν άγγελικό κεφαλάκι τους τά κατάξανθα μαλλιά τους που καθώς καθόντουσαν...

Μετά τάς τυπικάς συστάσεις, προσφώνησε, υποκλίσεις και ευχαριστίαστες για τή γνωριμία σας φευγόμε το ταριστό τρίτοστο για να θάσασμε ύστερα από 15 λεπτά ποδοπόρομο στήν κάλλε Ροντρίγκο ντέ Τριάνο. Ο άριθμός 71 φιλοενούσε ένα από «α πρωτιστότερα καμπαρέ-θαριστέ-ντάγκυ της Σεβίλλης που ήταν και τόν άριστοκορικότερο κι' έφερε τόν γραγυλιστικό τίτλο: «Η χώρα τών γυναικών».

Μεσόδεχθημε «Άμαρέζ και μέσος στο πολυτελέστατο γραφείο της υπέγραψε τά συμβόλαια της Ζουανίττας για να τραγουδήσει 15 φορές τόν κέντρο της».

ΤΟ ΝΤΕΠΟΥΤΟ Στις 9/4 τού θράβυ με τόν πο. Λύτμω, με κάπως κι' ένοχλήσθησέν μου σ' αυτό με μέρη της χαρής και της ενοχασίας, σπώνονε μεγαλοπρεπώς, σε άριστέ-καμπαρέ «Η χώρα τών γυναικών».

Η ΚΑ'ΙΡΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΖΩΗ ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΑΠΑΛΟΥΚΑ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ

ΚΑ'ΙΡΙΝΗ, Αδύσσοτος. - Άπό τά πολλά ρεσιτάλ πιάνου της καλοκαιρινής μουσικής, περίοδος τού Ραδιοσταθμού Καίρου, αξίζει ν' αναφερθώ τού ρεσιτάλ τού Διδος Φωτεινής Παπαλούκα.

Η έκλεκτή καλλιτέχνης τού Πιάνου και διακεκριμένη καθηγήτρια τού Κονσερβατοούρ Τίγκερμαν, κατέχει τάτοιχεία τά άπαραίτητα δι' ένα σολίστ. Η άνταξία μαθητρια της καθηγήτριας τού Ωδείου Άθηνών Διδος Φίλτσου, νεωτάτως άκόμη, διακρίνεται εφθίμως μεταξύ πολλών άλλων σολίστ εδδ στήν Αίγυπτον.

Επαίνετα έργα Σοπέν, Σούμαν, Άλιτ και Μπαχ, τού Πιάνου τού Ραδιοσταθμού που πολύ συχνά συκοφαντείται ως κωφάλαλον, τού ηκούσματος πολύόργανον όρχηστρον κάτω από τά θυνάτα χέρια της έκλεκτής καλλιτέχνης, Μηχανισμός, έκφρασις και λεπτότης μουσικής άντίληψως, Διηρημύσεως τών τεχνικών πλούτων...

Η Δίς Φωτεινή Παπαλούκα

Είπα κι' άκουσα τραγουδία και χορούς σπανιότατους, ναπολιτανικούς, ταγγιανικούς, ρωσοικούς, εγγλέζικους άράπικους. Άκούσα άφηνότατες φωνές που λέε και σε ναυοειμωμένον άράπικόν που κείθε άπαλά τ' αυτό που, σπώνικα, κυματιέμεν θάλασσα και παγε θερραία σ' άκούστικά σου όργανα. Είπα χορούς που έδειξαν τά λαστιγμένα άώματα κάτω απ' τού γραματισμό τών προβόλων φως σόν μιά όμοιοκή, ασύλλητη όπτασία, είπα πόδια που κολλουριόταν, σαν άν βακτυλιεί και χέρια που δονούνταν σάν φύλλους μεταεφής γραβάτας, είπα στήθη που άκούσθησαν αλάθητα τούς ρυθμούς της μουσικής ένώ τ' άλλο κορμί να μένη άκίνητο σαν πέτρα, είπα... και τί δέν είδα...

Κά τώρα έλέω τού τελευταίου νοήμου που στήν έμφάνισή του έζέσασε σέ χειροκροτήματα όλόκληρη η σάλα τήν ώμορφη φιλενάσισα μου τώρα με τά χιλια τριχ τού ηλεκτρικού καί με τού ιδιόρρυθμο κοστούμι της μου φάνηκε θεο δεινρο.

Τί γλύκα φωνής και τί ρυθμικές κινήσεις. Τί γάρι έκφράσεως και τί κορμιοστασία. Τί πέλγασος άνοχηής και τί κέφι. Τί χειρονομίες και τί ματιές. Τί... και δέν έρωμ κι' έγώ τί... Τό μόνον που έρωμ πως αυτή τή στιγμή άρχισα να τήν έρω, τώπωμα στά γέρα κι' ίσως θέσκαν και καμιά τρέλλα σόν ή άνυπομονήσια της δέν μου χάλαντα, ετύχως για μένα, όλα τά άνερα και δέν γέμισε μονομυή τήν άνάτη μου. Μόλις τέλεισε τού νοήμου χάλαντα σ' άνεροκορήματα, τά «τίς» τού άμπαρόσ, ή άραία με πλησίασε, με σπέρνε στήν πίστα, με δένεινε έπίσης νοήμω που χειροκροτέ έπίσης νοήμω με μίζοντες πόδι ίσως θά έμεινέ κι' έγώ άρτίστας, ένώ με πλησίαζόν διλες ο άρτίστας και κρατώντας ποτήρια σάν πένια στά χέρια φωνάζον: «Νά έζήσουν οι άρραβαυισμένοι».

Απολιθωμένος, άποδολακωμένος, άποδοθακωμένος, άποχουνομένος για ότι έγώ, σπώνέθ, κατεβήσων στήν όπάση αίθουσα που τού έδωθε της κατέχει ένα μεγάλο μπάρι με ψήλα σκακινιά, δεξιά και άριστο στα σπαρτά που χωρίζον τού ένα από τού άλλο με βεντάλιες φαγιέτες από κόντρα - πλάκε και θεωρεία που μοιάζον με καλάθια για λουλούδια.

Έκεί κάτω πείσ όποιος θέλει να κώνη νομοσάσιον με τίς άρτίστες τού κέντρου ή να σολαρίση με τή ματρεσάσα του. Πλησιάζον στόν πάγκο και παραγγέλλω ένα κόνιακ, δεύτερο κόνιακ, τρίτο κόνιακ, τέταρτο κόνιακ, και τού πέμπτου κόνιακ δέν τραβάω για τού κόνιακ μου μιά παζιρόν τούς άγνωστούς όρμούς της άγιγής. Σ' ένα μα κρυνό απ' τώρο κρεπετιό κούνησόν με τήν καταδραχτική συντροφία κάποιας ναρταζέως Σπανιόλας πέρναω πίνοντας καφέδες και τσιγάρα ως τού πρσι και στίς 6 τού πρωί γενθάσων στό πρώτο τρίνο γυρίσω να ίδω πώσω μου, που άφηνε τόσες άναμνήσεις, τήν παρ' όλιγον γυναικα μου, τόν έπιλαχόντα έπίσημο ταυρομάχο κουνιάδου τήν, τήν προαίετη όμνην πεθερά μου τού θοράκου μου άν δέν τού έπαίρνα μαζί μου τού τραγού.

Τώρα καταλαώνω πώσω σί που έγών ο Ισπανός που λέν «έκίνο θά Σεβίλλα» νέν έμε μερεβίλλο. (Όποιος δέν είδε τή Σεβίλλη δέν είδε θαύμα) και βέβαια δέν είδα τού θαύμα να ταλακοθώ υπό τού πέλμα και τίς γροθίες τού ταυρομάχου.

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ: Τά καμπαρέ της Βαρκελώνης.

ΚΡΥΦΗ ΖΩΗ

Διασκευή από τού όρόνυμο θεατρικό έργο τού ΛΕΝΟΡΜΑΝ, υπό ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ

Ο μοισκουόβιτης μισέλ Σαρτέρ έγραψε τού τελευταίου έργο, τήν «Ασιατική Σωφιστήν», που πώθηκε με πολύ μεγάλη έπιτυχία σ' ό τή γυναικα του Τερέζα, γυριόσων τού σπτι από τού κονοστρό σουνάτε έκει τήν έσπεμένη καλλιτέχνα Βιτοέλι και τόν μουσικοέκδοτη Μασ, από τόν όποιον άπαισσε με τζήνη ενοίκους όποιους έμε τήν έκδοσι της συμφωνίας τού άνδρος της. Η Βιτοέλι πάλι έστύσε κάποια συστάσι για ένα μουσικό. Πάνω στήν κούβεντα έρχεται και η θεία Βασίλιδω Ρωσσία καλλιτέχνα που σάσχε γάρι σόν Τερέζα από τούκομοναία.

«Γράφια, πάρε τή διεύθυνσί της, ε; είτε στή γυναικα τού, ζήτησε συγγνώμη από τή Βιτοέλι και έγήκε. - Εξέρτε μετακόμωσα. Η νεοκομρά είναι φοβερή γυναικα. Είναι μόδιστα και δέν θέλει να πληρώση φόρους. Είχε λοιπόν τήν αξίωσι να δηλώσωσ δέν ένε μόδιστα... Φυσικά, άρνήθηκα. Πήγα λοιπόν στήν όδδ Άδριανόν. - Η Τερέζα σημάσεως τή διεύθυνση ενδ' η Βιτοέλι εξακολούθησε: - Δέν εινε δωμάτιο. Είνε κοκλίνα. Μά δέν θαροσέτε. Δέ με νοιάζει. Τό τζάκι τού έκανα κρεβάτι. Είμαι πολύ καλά εκεί... Καί τζάκι σάς άφινω. - Θά ξαναδοθώμε, δέν εν' έτσι; είτε η Τερέζα. - Είστε πολύ καλή!... - Η Τερέζα τή συνώδουσε φιλικά ως τή θύρα κα ύστερα πήγε και μισάνεσε τήν πόρτα απ' όπου είχε φύγει η Σαρτέρ και τού είπε: - Έρωθυ... - Ο Σαρτέρ άναστάνεσε μ' άνακούφιση και πέρασε στό γραφείο του. - Αυτή η τρελλή μου χτυπάει στά νεύρα. - Μισέλι, κάμε της τού γράμμο, τόν παρεκάλεσε η γυναικα του. - Τόσο τού καλύτερο, τόσο τού καλύτερο, είτε ο Σαρτέρ. - Κατοικεί στήν όδδ Κορνερνικ, δέν εν' έτσι; ρώτησε η Τερέζα. - Όχι, μετέφερα. - Ο Σαρτέρ θρήκε τήν ευκαρία να ξεφύγη.

«Αν τού γράφης άμέσως, διώχας μιάν άνταξιοθή, έπέμεινε η Τερέζα. - Μπά! - Μά, ένα ευχάριστο νέο. - Μπρασάτ στήν έπιμονή της γυναικας τού, ο Μισέλ Σαρτέρ κάθησε στό γραφείο του και κάθησε στό μισόλο της καίκα του έθασε τού μισόλο της καίκα να κολούσων δέν μποροσέ πιά να τήν εζήσων άν δέν τήν έβγαζε πέρα. - Επειτα αυτό τού εζήσωνό νεο, τόν έθασε σέ πειρασμό. - Ηθέλε να τού μάρη τού γρηγορότερο. - Άς είνε, είτε. Θα σού κώνω τού χατήρι. Μπορώ να πώ πως είνε και Μάξιμπαρν. Τί ποσά έχει! Ο Σοντσόνο θα καταλάβη με τήν πρώτη που δέν κώνει πιά... Σαράντα πέντε χρονών. Καί η φωνή... - Έκανε με τού γέρι τού μιά κινήση χαρακτήριστική, δείχνον τώ τού τρεμοπαίσιου της φωνής. - Όρίστε, τέλεισασ. Πάρε και θάλε τή διεύθυνση, είτε τελειώνωστας βιαστικά τήν κάρτα. - Η Τερέζα τόν ευχαρίστισε χαμογελώντας. - Καί τώρα, για νακούσω τήν άνταξιοβή; είτε άυπόμωμα. - Ο Μασ μόλις έφυγε. - Μπά; ένδιαφέρεθη άμέσως ο Σαρτέρ. - Δίτσασε, γκρινιάσε, μάλτα κωσ. Φοβάται όσνα και θέλει τή συμφωνία σου. Τού είπα πώσ μπορέ να τήν έκδώσ ο Σενεβιέρ και άσπρισε από τού κακό του. - Τά τελευταία τού λόγια η του: «Νά μών ύποσάφην άν δέν είδη».

Τά εὔθυμια ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Τύποι του θεάτρου μας

N. M.

Από τους συναδέλφους, το καιρού του ο (σμένω)
 Είπε ο μόνος ο «συγχρονισμένος»
 Και όσο κι αν περνά ο καιρός
 Είπε ο μόνος... αλωνίζοντας
 Ο άνθρωπος που δεν κοιμάται να παίζει
 Ο άνθρωπος που κάθεται σ' ερωτικό τραπέζι
 Και τρώει απ' όλους πιο πολύ...
 Πράγμα που απέρριπτα δηλοι,
 ότι ο λύκος κι' αν γεννά κι' αλλάζει το μάτι
 (λί του)
 την ίδια γνώμη του κρατά, την ίδια κεφαλή
 (λή του)!

Σε τρία ίσα μέρη, αν τον χωρίσωμε
 πρῶτοντες προσφύς,
 Τρία κομμάτια αστείλη θ' αναγνωρίσωμε:
 Είπε ο άνθρωπος, ο δασκάλος και ο ηθοποιός
 Χρυσή καρδιά ως «άνθρωπος». Έξ' άλλου,
 Είπε ο τι χρειάζεται στο Τμήμα του δασκάλου,
 Και είνε ως ηθοποιός, ο μετρημένος, ο λογι-
 (κός, ο φυσικός)
 ο πιο χαρακτηριστικός
 κι' ο πιο... μελετημένος!...

Επιτυχίες γνώρισε αναμνηστικότητα
 είχε τις εποχές του τις αήτητες
 Και τώρα που τον σέβονται ως θιασάρχη
 Βλέπουν αλήθεια πως κανένας δεν υπάρχει
 που να νάνε πιο πατέρας στα παιδιά του!

Είπε χρυσή, ολόχρυση ή καρδιά του
 Κ' η ασημένια του, μοναδική
 Και η παράστασις ἐφ' όσον διαρκεί.
 Αλλά στα παρασκήνια, σε μια καρέκλα, έχει
 τα πάντα παρακολουθεί, τα πάντα βλέπει
 κι' ανωμαλίες φυσικά, δεν επιτρέπει...

Στο ζήτημα της ηλικίας αν εστανυρίσωμε
 και μια τραβήξω το πράγμα! αυτό όλιγον χαί-
 (τρικάω)
 πᾶ πρέπει αναγκαστικῶς ν' αναγνωρίσωμε
 ἴσως με κάποιον πόνον,
 ἔτι ο πιο μεγάλος ἐφευρέτης τῶν αἰώνων
 Είπε ο Μπασταρλάς!...

Αὐτὸ κι' ο τύπος μας το αναγνωρίζει,
 Και μάλλον στα κρυφά μας ψιθυρίζει
 ότι για λόγους μυστικούς ἐρε ἀδελφέ,
 Ἐκοψε το τοιγάρο, το κρασί και τὸν καφέ
 Κι' ἔχει ἀσφαλῶς ὅτ' ὄψει
 Και ὅτι ἄλλο του 'να ἀχρηστον νὰ κῆψη!...

Κι' ἂν τὸν καταλάβετε ἤδη, σὰς τὸ λέμε κι' ἐ-
 (ξωδικῶς)
 Αὐτὸς εἶπε ο Μηλιάδης, ὁ ἀγαπητὸς μας Νί-
 (κος)
 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

ΖΥΜΩΣΕΙΣ - ΖΥΜΩΣΕΙΣ!...

Ἀγαπητοί μου, θὰ τὰ πῶ κι' ἀδικῶς μὴ θυμῶντες
 Ἐν ὄψει τοῦ χειμῶνος,
 Τὸ θέατρον τὸ μουσικόν, ἀρχίσει νὰ ζυμώνεται,
 Καὶ ἀναγνώσται ἀρκετοί, θέλον ἀνυπομονῶς
 Νὰ μάθουν τὸ τί γίνεται,
 Τί ἀρὰ γε τεκταινεται, καὶ τί κυρίως ψήνεται!
 *
 Μία εἰδησις πὺδ ἔβαλε πάντας ἐν ἀπορίᾳ:
 Ὡς τρομερὸς ὀγκόλιθος ἔπεσον ἐξ ἀπίης:
 Ἡ εὐτυχία ὡς γνωστὴν θεατρικὴν ἔταιρεία,
 Μαυρέας καὶ Κοκκίνης,
 Αἰσιῶς διςοπάται
 Ἀγνωστοὶ λόγοι φέρνται: Ὅμως ἀν ἀγαπᾶτε
 Ὅλιγον τὴν ἀλήθειαν, ἐν μέσῳ αὐτῆς τῆς δινης,
 Οἱ δύο «νεῶς» συγγραφεῖς Μαμάκης-Γιοκαρίνης,
 Ὡς ἔνοχοι θρυλοῦνται!...

Ἄσων καὶ μὴ παντοειδῆς κινήσεις ἀπειλοῦνται
 Γιατί, ἀν ἡ διάσπασις λάβῃ χώραν, ἐν τέλει,
 Ὁ μὲν Κοκκίνης φέρεται—καὶ ρῆματα δὲν θέλει,
 Διευθυντὴς τοῦ «Μονοτάξου», ὅποτε, ὅλ' οἱ ἄλλοι,
 Καὶ εἶναι πρῶτος πὺδ κανεὶς, γι' αὐτὸ δὲν ἀμφιβάλ-
 Νομίζου ὅτι θίγονται καὶ ὅς τοῦ συζητοῦν
 Καὶ ὅς τοῦ τὰ «συμβολαῖα» ἐν τάξει μελετοῦν!...

Πάντως, οὐδὲς ζήτημα τοιαῦτα θ' ἀνεκίει
 Ἄν δὲν ὑπῆρχε ἡ αἰχμή, Μαμάκη-Γιοκαρίνη,
 Ἦτις θὰ δόσῃ τέλος,
 Τὴν λύσιν στὰ ζητήματα, ὡς Ὀδυσσεὺς βέλος!
 Ὅμως πολλοὶ διηλογοῦν, καὶ ὅχι γιὰ παιγνίδι,
 Πὺδ «εὐφυικὴ διάσπασις» ἔχει ἐπιβλεῖ ἤδη,
 Πὺδ οἱ ἀνένταροι αὐτοί, νυκθήμερον ἐρίζουν
 Πλὴν, τέλος, τί θὰ κάνουν, οὔτε κι' αὐτοὶ γνωρίζουν,
 Γιατί οὐ Κυριακὸς προφανῶς, τὸν Μίμη τρέμει ἄκων
 Κι' οὐ Μίμης προφανέστατα, φοβᾶται τὸν Κυριακόν!...

Ἔτσι, πρὸς θλίβην βέβαια, παντὸς τῆς Τέχνης, λάτρου
 Κυριακὸς τε καὶ Μίμης
 Ἀστέρως πάσις φήμης,
 «Ἀρμπιτρ» ἀνεκνήρυχθησαν τὸ μουσικὸν θεάτρον,
 Καὶ δένουνε καὶ λύνουνε
 Ἐνθ' οἱ αὐτοὶ καλὰ - καλὰ, δὲν ζέρον τὶ θὰ γίνωνται...
 Ἐπῆρσαν κι' οἱ δύο τὸν ψῆλὸν τὸν ἀμάντ
 Κι' ἐλπίζουν, μὰ τὸ ναί,
 Πὺδ θὰ μποροῦνεν προσχωρῶς, πλὴν χῶρια, ὁ καθένας
 Νὰ δύνουν κατεθύνων, εἰς ἄλλας χώρας, ἕνας...
 Νὰ οὐ Μαυρέας φέρ' εἰπείν... Κι' αὐτὸς ἐπῆρεν ὕψος
 Νομίζει ὅτι κυβερνᾷ τὴν Τέχνην, ἀποκρῶφος
 Κι' ἀντιλαμβάνεται καθέως, μὲ μίαν συνομιλία,

Πὺδ ἔστετε τὸν Χάρρυ Μπάρ, νὰ πῆθ ἡ Μασσαλία,
 Ὅτι σὸν Ἄστερ μὴνους κάποια σκληρὴ του λέει,
 Καὶ ἴσως νὰ ὑπέδειξε στὴν Γκάρμπο, πὺδ νὰ παίξῃ!
 Ὁ δὲ Κοκκίνης καὶ αὐτὸς μὲ ὄρος καὶ ἀέρα
 Δὲν ἀναδέχεται νὰ πῆ οὔτε καὶ «καλημέρα»
 Νομίζει πῶς ὅτι κρατεῖ τὴν Τέχνην ἀπ' τὰ μαλλιά,
 Καὶ σὸν Μουσειὸν τακτικῶς τὴν μούρη σιγαλιά
 Σκῆπτται, ἐνασκέπτεται—αὐτὸ εἶναι τὸ νόστιμον—
 Ἐὰν τὸν Ρόμπερ Ταϊλόρ, μὴ ποτε νὰ δῶν πρόστιμον—
 Κι' οὐ δὲν—χῶρια φυσικῶς—σαστοὶ «αρμπιτρ» νομίζου...
 Μπρῶστα εἰς τοὺς κατράφτες τῶν στέκων καὶ κορβα...
 (ζῶντο)

Χωρὶς ποσὺδ νὰ σκέπτονται, κι' οἱ δύο τῶν, δειλὰ,
 Πὺδ ἴσως κάτι γίνωνται... ἔλεῖψ Μεσσαλά!...

Σεῖς, οἱ λοιποὶ ἠθοποιοί, γιατί τὰ συζητεῖτε;
 Τί ἔχετε, γιὰ πέστε μου, εἰσεῖς νὰ φοβῆθητε;
 Γιατί αὐτὴ ἡ διάσπασις νὰ σὰς ἀναστατώσῃ;
 Ἡ δύναμις πὺδ ἔχετε, εἶναι μοναχὰ τόση;
 Τί τάχα ἐφοβῆθηκατε, ἀλήθεια ἄν λαγοί,
 Ποία κατάρρα, ἐρε παιδία, ποία Θεοὺ ὄργη,
 Σὰς κόβει τὰ πτερά σας;
 Ἡ ἔταιρεία ἔπαυσε; Μὲ γοῖα σας καὶ χαρὰ σας!...
 Εἶναι ἀνεγκνὴ θηλαθὴ συζητήσιον νὰ κἀνετε;
 Ἡ ἔταιρεία γάλας; Καὶ σείει; τί; Θὰ πεθάνετε;
 Τί; ὁ Μπαμποῦλας ἔπαυσε καὶ παρ' εὐθὺς γιὰ νάνι,
 Μικροί, δειλοὶ καὶ κῆλη;
 Νὰ σὰς ὑποτιμῶνουν, ποτὲ δὲν θὰ μποροῦνεν,
 Ἐχετε τὴν ἀξία σας... θὰ σὰς παρακαλοῦν!...
 Τὸ μέλλον εἶναι μέλλον σας. Ὁ ὄρος σας μακρῶς...
 Ὁ Ἀδωνίτης δειλὰ; Φόβος; ἕνας Μακρίης,
 Ὁ Ἰατρίδης σκιάζεται ποτὲ; Εἶναι ντροπὴ σας
 Τὴν τεραστία δύναμι πὺδ ἔχει ὁ καθένας σας,
 Τί τὴν ἐκμυθνεῖτε; Γιατί νὰ λένε ὅτι
 Ἐναν κοτζάκι Καντιώτη,
 Τὸν ἔκαμε νὰ σκέπεται ἡ ἑλευσία Κοκκίνης,
 Ἐνθ' καμμία προσοχὴ δὲν ἔπαυσε νὰ δινη,
 Καὶ νὰ κοιμᾶται ἡσυχῶς τὸ συμβολαῖο του,
 Φοβόνται οἱ μῦλοι ἐρε παιδία, ἐπίθειον Κιχότου;

Ἄς σταματήσωμε λοιπὸν αὐτὴν τὴν συζητήσιον
 Τὰ μικρὰ - ψιθυρίσματα κι' ἡ μικροσυζητήσιον!...
 Τὰ ἔργατα...—«ἐδὲν ἔργατα...», «τί κανεῖς», «τί δὲν κάνεις»
 Μὲ τὸ καλὸν τοῦ νὰ ἐρῆθ! Κανεὶς δὲν θὰ πεθάνῃ...
 Δὲν κάνει νὰ φανώσαστε δειλὸι καὶ φοβισμένοι...
 Μὴν πνιγῆσθε εἰς τὰ ρηγὰ
 Μὰ νὰ σκερῆθῃτε μοναχά:
 —Νὰ τὸ πάλκο, ἐρε παιδία! Ὁ στίβος περιμένει!...
 Ο ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑΚΟΣ

Τύποι του θεάτρου μας

A. A.

Σε χρόνια παλαιότερα ἐλέγτο... «ποντικά»
 Για τὸ μικρὸ τὸ μῦθὸς τῆς, τὰ μάτια τῆς τὰ πο-
 (νῆρα...)
 Ἦταν δειλὴ καὶ ἀτολμὴ ἀλλὰ γεμάτη γλυκα:
 Μιὰ κοριτοπούλα στὴ σειρά!...
 Μέση τῆς εἶχε θησαυρὸν, ἀληθινὸν χρυσάφι,
 Κ' ἡ μορὰ πὺδ ἦταν γράφῃ, δὲν ξεγράφει.
 Μιὰ νύχτα ἔκαμε τὴν πριμάντονα ν' ἀρρῶ-
 (ῆσθη)

Ἐκλήθη ἀμέσως ἡ Ποντικά ἡ πονηρὴ
 τὴν ἀρρωστὴν ἀρτίστα ν' ἀντικαταστήσῃ,
 ὅπως μπορεῖ!...

Ἐκεῖ, ἐπὶ σκηνῆς,
 Ἐγέννη ἀποκαλύψας πρωτοφανῆς:
 Χωρὶς νὰ εἶχε ὀφθαλμοὺς, δασκάλους, συμερ-
 (γῆτες)

Μιὰ... ποντικά ἔχθη τις γάτες,
 με τὴ φωνὴ τῆς ὅλο τῆς καὶ προικῆ...
 Ἔτσι ἐλείψανε οἱ γάτες κ' ἡ ποντικά
 Πρῶτο νὰ κλειθῇ κἂν τὸν πρῶτον χρόνον τῆς
 Στὸ πάλκο ἔπαυσε ἔστῃσε τὸ θρόνον τῆς!

Ἐγίνε ἀδῶν τῆς σκηνῆς
 —δὲν τὸ ἀμφισβήτησε κανεὶς—
 Καὶ ἡ γλυκαία τῆς ἡ λαλιά
 Πουδῆκε τ' ἄλλα τὰ παιδιὰ
 Σὰν ἀκούονταν μιὰ σταλιά
 Σκόρπισε ριγὴ στὶς καρδιές!...

Τί θεῖες, ἀληθινῶτες θεοῦδεις,
 Ἐνεφανίσθη σὸν περιθῶνον Πικ-Μικ
 Τοῦ Ἀσκαρὸν τοῦ Νικ.
 Καὶ τὸ θεάτρον τὸ ἀκατέργαστον στέλιθι
 Σὲ χερὰς Χατζηροστοῦ καὶ Σακελλαρίθου
 Σὰν δόξα πᾶ θεατρικῆ,
 ἔγινε διαμαντοπύρα πραγματικῆ,
 καὶ τὸ θριάμβου ἐγνώρισε ὄρες ἱστορικῆς!...

Μέσ' τῆς ἐπιτυχίας τῆς τις ἄλλες
 Εἶχε κι' ἐπιτυχίαι ἀισθηματικῆς
 ὄχι μικρῆς. Πολὺ μεγάλες...
 Μπρῶστα τῆς ἐναντίαν πολλοὶ
 Αὐτὸ δὲν τὸ ἀρνήθηκε ποτὲ
 Νέοι καὶ γέροι, τοιμῆρο, σεμιολὶ δειλὸι
 Πολιτικοὶ καὶ τραπέζιτες καί... ἀθληταί!
 Καὶ σὰν ἀδῶν στὴ ζωῆς τῆς τῆς περὶ:
 Ἐτραγουδοῦσε κι' ἀγαπῶσε γιὰ νὰ ζῆ!...

Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου
 Καὶ τραγουδοῦσε καὶ ἀγάπες, ὅλα τ' ἄφησε δειλὰ
 Σπῆκε ἔγινε μίαν μέρα, σὸν σταθμὸν ραδιο-
 (φῶνον)
 Καὶ αὐτὴ πὺδ τραγουδοῦσε, τῶρα μοναχὰ
 (μιὰ...)
 Κι' ὅμως πάντα οἱ θαυμασταί τῆς τῆς ἀκού-
 (νε με καμάρη)
 τὴν ὑπέροχον στ' ἀλήθεια, Ἄρρωστὴ Ἀσου-
 (τάρη)
 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Νύχτα συνήθως τριγυρνᾷ
 Παίρνει σοκκάκια καὶ στενὰ
 Σοπιτὸν ἀργῆς περπατήσιος
 Σὰν τὸ θεριὸ τῆς Κηφισιάς!

πίσω ἀπὸ τῆς
ΚΟΥΙΝΤΕΣ
 ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΗΣ ΣΑΙΖΟΝ
 (ΑΠΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ)

Ἄρχαϊα ἐπιγράμματα
 Ἀθῆναι - Ἀθηναῖοι

Ἄν δὲν εἶδες τὸς Ἀθῆνας
 εἶσαι κούτσουρο, κηφίνος.
 Ἄν τις εἶδες καὶ γι' Ἀθῆνας
 δὲν σοὺ πόνεσε τὸ δόντι,
 εἶσαι γαῖδαρος καὶ τῶντι,
 Κι' ἂν σοὺ ριχθῶν ἐκείνης
 καὶ τοὺς γύρισε τὴ μούρη
 εἶσαι ἐξοστῶτο γαϊδοῦρι,
 (Λάμπρος 420 π. Χ.)

Τὸ ἀθλητὸν Σέξ' Ἀπὴλ

Δὲν φθάνε νῆσσα
 σὸν κορμὶ ὄρασις,
 Πρέπει καὶ σὸν μυαλὸ
 νῆσαι σπουδαίως,
 Ὅμοιος σὸν κορμὶ,
 μὰ γνώσῃς φάλαρα
 μοιάζει καλὸ φαί
 ἢ σποκίμη σάλαρα,
 Φερεκράτης (420 π. Χ.)

Τὸ σπῆτι
 τῶν Γάλλων ἠθοποιῶν

Τὴν 27ην Μαΐου τοῦ 1908
 στὴν ἐφεύρα τὸν Κυριακὸν στὴ
 συνάντησι τῶν ποταμῶν Σηκου-
 ἄνια καὶ Μάρνη ἔγινεν τὰ ἐπίση-
 μα ἐγκαινία τοῦ Σπῆτιοῦ τῶν
 ἠθοποιῶν.

Σ' αὐτὸ τὸ σπῆτι θὰ ἀποσῶρε
 τὰς καθ' ἠθοποιὰς πὺδ ἔχει κα-
 ταβάσει στὴν ἔταιρεία τῶν δρα-
 ματικῶν ἠθοποιῶν τὸ ποσὸν τῶν
 400 ἀρχαίων καὶ τῶν ἀρχαίων
 χρόνων. Μ' αὐτὸ τὸ ποσὸν ἀναισθη-
 τῶν οἱ ἀνδρες ἠθοποιοί, ὅταν
 φθάσουν τὰ ἔθνη τοῦ χρόνου
 οἱ γυναικῆς τὰ πενήντα, νὰ
 ἐξασφαλίσουν ἐκεῖ μὲς ἕνα ἀ-
 ναστακτικὸν διαιτήσιον, ἕνα μικρὸ
 γράμμα, θιθλοθῆκη, μιὰ τρα-
 πεζαρία-κοκκίναν καὶ κοινὸν με-
 γάλον περιβόλιον.

Ἀμέσως μετὰ τὰ ἐγκαινία
 ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ 35 ἠθοποιοί
 καὶ κατὰ πρῶτον ἄλλοι 25 νὰ
 ἐγκατασταθῶν ἐσ' μερικῶς ἡμέ-
 ρας.

Τὸ σπῆτι τῶν ἠθοποιῶν ἰδρῶ-
 θεκε χῆρις στὴν πρωτοβουλία
 τοῦ Κοκκίνου τὸν πρῶτον.

Μεταῦτ' ὅταν φιλοφρονισμῶν
 τοῦ συγκαταλέγονται ἡ κυρία
 Ζούλια Μπουφῆρ, μιὰ θεατρικ-
 ῆ δόξα τῆς ἐποχῆς τῆς καὶ ἐπὶ
 σειρῶν ἐτῶν διευθυντρία θεά-
 τρου, οἱ κύριοι Πιερ καὶ Ρομπερ
 ἠθοποιοὶ τῆς Ὀπερᾶ Κομικ καὶ
 ἡ κυρία Μπρὺν Βαλ, τῶς χορ-
 εῦτρια τῆς Ὀπερᾶς.

Ἄρχαϊα ἐπιγράμματα
 Ἀθῆναι - Ἀθηναῖοι

Ἄν δὲν εἶδες τὸς Ἀθῆνας
 εἶσαι κούτσουρο, κηφίνος.
 Ἄν τις εἶδες καὶ γι' Ἀθῆνας
 δὲν σοὺ πόνεσε τὸ δόντι,
 εἶσαι γαῖδαρος καὶ τῶντι,
 Κι' ἂν σοὺ ριχθῶν ἐκείνης
 καὶ τοὺς γύρισε τὴ μούρη
 εἶσαι ἐξοστῶτο γαϊδοῦρι,
 (Λάμπρος 420 π. Χ.)

Τὸ ἀθλητὸν Σέξ' Ἀπὴλ

Δὲν φθάνε νῆσσα
 σὸν κορμὶ ὄρασις,
 Πρέπει καὶ σὸν μυαλὸ
 νῆσαι σπουδαίως,
 Ὅμοιος σὸν κορμὶ,
 μὰ γνώσῃς φάλαρα
 μοιάζει καλὸ φαί
 ἢ σποκίμη σάλαρα,
 Φερεκράτης (420 π. Χ.)

Τὸ σπῆτι
 τῶν Γάλλων ἠθοποιῶν

Τὴν 27ην Μαΐου τοῦ 1908
 στὴν ἐφεύρα τὸν Κυριακὸν στὴ
 συνάντησι τῶν ποταμῶν Σηκου-
 ἄνια καὶ Μάρνη ἔγινεν τὰ ἐπίση-
 μα ἐγκαινία τοῦ Σπῆτιοῦ τῶν
 ἠθοποιῶν.

Σ' αὐτὸ τὸ σπῆτι θὰ ἀποσῶρε
 τὰς καθ' ἠθοποιὰς πὺδ ἔχει κα-
 ταβάσει στὴν ἔταιρεία τῶν δρα-
 ματικῶν ἠθοποιῶν τὸ ποσὸν τῶν
 400 ἀρχαίων καὶ τῶν ἀρχαίων
 χρόνων. Μ' αὐτὸ τὸ ποσὸν ἀναισθη-
 τῶν οἱ ἀνδρες ἠθοποιοί, ὅταν
 φθάσουν τὰ ἔθνη τοῦ χρόνου
 οἱ γυναικῆς τὰ πενήντα, νὰ
 ἐξασφαλίσουν ἐκεῖ μὲς ἕνα ἀ-
 ναστακτικὸν διαιτήσιον, ἕνα μικρὸ
 γράμμα, θιθλοθῆκη, μιὰ τρα-
 πεζαρία-κοκκίναν καὶ κοινὸν με-
 γάλον περιβόλιον.

Ἀμέσως μετὰ τὰ ἐγκαινία
 ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ 35 ἠθοποιοί
 καὶ κατὰ πρῶτον ἄλλοι 25 νὰ
 ἐγκατασταθῶν ἐσ' μερικῶς ἡμέ-
 ρας.

Τὸ σπῆτι τῶν ἠθοποιῶν ἰδρῶ-
 θεκε χῆρις στὴν πρωτοβουλία
 τοῦ Κοκκίνου τὸν πρῶτον.

Μεταῦτ' ὅταν φιλοφρονισμῶν
 τοῦ συγκαταλέγονται ἡ κυρία
 Ζούλια Μπουφῆρ, μιὰ θεατρικ-
 ῆ δόξα τῆς ἐποχῆς τῆς καὶ ἐπὶ
 σειρῶν ἐτῶν διευθυντρία θεά-
 τρου, οἱ κύριοι Πιερ καὶ Ρομπερ
 ἠθοποιοὶ τῆς Ὀπερᾶ Κομικ καὶ
 ἡ κυρία Μπρὺν Βαλ, τῶς χορ-
 εῦτρια τῆς Ὀπερᾶς.

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ

Ἐάν ἴδῃς σὸν ὄπιο σου
 Κόκορα ἢ Σπουργίτη,
 Καὶ εἶσαι γένους θηλυκοῦ
 τρέμει τὸν Αὐλωνίτη.

Ἄν ἴδῃς πὺδ ὁ Μακῆδος,
 στυφὰ σοὺ στέλνει ἀχλά-
 (δια)
 —Μὲ δίχως τὰς ἀποδοχὰς
 θὰ νὰ σὲ στείλῃ σ' ἄβεια.

Ἄν ἴδῃς Μπαγιατοπάζαρο
 καὶ μέσα τὸν Πρίντα,
 Ἐθὰ παζαρεύει ἀσφαλῶς
 Σουμπρέτα... πρῶην νεά.

Ἄν ἴδῃς νὰ κλαίῃ με λυ-
 (γμοῦς)
 τοῦ Βέρβ' ἢ Ἄιντα,
 Τὴν ἔκαν' ἢ Παλαιστή,
 πρὸ ἡμερῶν ντᾶ - ντᾶ!

Ἄν ἴδῃς πλῆθῆ ἀσπὴρ
 ἀρκούδας ἴδῃς τοῦ Πόλου,
 Στὸν ὄπιο θὰ τὴν πλῆθῆσῃ
 ὁ Χατζηροστοῦλο...

Ἄν ἴδῃς πὺδ σερβίρουνε
 σὲ ραγιαμέννα πιτάτα
 —Τὸ Ἐθνικὸν Μελόδραμα,
 θὰ δώσῃ τὴν Τραβιάτα.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΣΤΗΝ ΠΟΖΕΛΛΙ

Ἡ τὴν ὡς ἡ τασιανία
 τρελλίνει κόσμο καὶ νιουτιὰ
 μοναδικὴ Λουίζα
 Καὶ σ' ἐρωτεύεται καθέως
 ὡς ὁ Ἄττις ὁ συμπαθῆς
 με τὰ μαλλιά τὰ γκρίζα...

Χορεύεις, παίζεις, τραγου-
 (δεῖς)
 —ἔχθρὸς δὲν βρίσκειται... οὐ-
 (δεῖς!)—
 κι' εἶσαι γλυκαία σὰν μέλι.
 Οἱ ἄνδρες σὲ πολιορκοῦν
 κι' ἐνθ' οἱ προστασίεις διαρ-
 (κούν)
 εἰσὺ γλυστράς, σὰν χεῖλι!

Ἄν ἴδῃς κλιῶ πὺδ σοῦβαλε
 κάποια ψευδοφυλλάδα
 —Ὁ Κοφινάκης γιὰ τουργὴ
 πηγαίνει στὴν Ἑλλάδα,

Ἄν ἴδῃς ὅτι ὁ Δήμαρχος
 φορεῖ γονθρὸ παλῶ,
 —Θὰ τοῦ τὸ πᾶρθ ὁ ψῆλός
 μετὸ μὸνὸκλ, κι' αὐτό.

Ἄν ἴδῃς ὅτι τὸ δρόμῳ σου
 σοῦδουν μ' ἀγκάθια σπειρεῖ
 —Ρόλο καλὸ μὴν καρτερηθῆς
 ποτὲ ἀπ' ὄν Ροντήρη,
 ΟΝ - ΗΡΩΔΗΣ Σ ΑΤΤΙΚΟΣ

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Νύχτα συνήθως τριγυρνᾷ
 Παίρνει σοκκάκια καὶ στενὰ
 Σοπιτὸν ἀργῆς περπατήσιος
 Σὰν τὸ θεριὸ τῆς Κηφισιάς!

Κάνει συνήθως τὸν κορυφὸ
 Κι' ἔχει μαρὰ τὸν κρυφὸ,
 —Μαῦρο σαράκι δηλαδῆ—
 Ὅτι δὲν ἔκανε παιδί!...

Τί εἶναι;

Ἐπιγράμματα

Στὴν Ἀλική

Γιατὶ στὰ ξένα τριγυρνᾷ;
 Γιατὶ; Ἐμὰς δὲν μας ποιά;
 Κι' ὄλο μακρὰ μας μένει;
 Ἄν σ' ἀγαποῦμε δὲν ρωτᾷς,
 Ἡ τὴν κακία μας κρατᾷς,
 Μιὰ; πίκρας ἔχασμένης;

Γύρισε πίσω θὰ σοὺ ποῖν
 Οἱ φίλοι σου ποὺ σ' ἀγαποῦν
 Μια σκηνὴ σου ἀνήκει,
 Κι' ἂν σ' ἐπικράναμε κι' ἐ-
 (μεῖς),
 ἔσπασμα ἦταν μιὰς στιγμῆς,
 Ἄξεχαστὴ Ἀλική!

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Νύχτα συνήθως τριγυρνᾷ
 Παίρνει σοκκάκια καὶ στενὰ
 Σοπιτὸν ἀργῆς περπατήσιος
 Σὰν τὸ θεριὸ τῆς Κηφισιάς!

Κάνει συνήθως τὸν κορυφὸ
 Κι' ἔχει μαρὰ τὸν κρυφὸ,
 —Μαῦρο σαράκι δηλαδῆ—
 Ὅτι δὲν ἔκανε παιδί!...

Τί εἶναι;

Ἐπιγράμματα

Στὴν Ἀλική

Γιατὶ στὰ ξένα τριγυρνᾷ;
 Γιατὶ; Ἐμὰς δὲν μας ποιά;
 Κι' ὄλο μακρὰ μας μένει;
 Ἄν σ' ἀγαποῦμε δὲν ρωτᾷς,
 Ἡ τὴν κακία μας κρατᾷς,
 Μιὰ; πίκρας ἔχασμένης;

Γύρισε πίσω θὰ σοὺ ποῖν
 Οἱ φίλοι σου ποὺ σ' ἀγαποῦν
 Μια σκηνὴ σου ἀνήκει,
 Κι' ἂν σ' ἐπικράναμε κι' ἐ-
 (μεῖς),
 ἔσπασμα ἦταν μιὰς στιγμῆς,
 Ἄξεχαστὴ Ἀλική!

Θεατρικὲς ἐπικαιρότητες

Γράμματα ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας

Ἐάν τυχὸν κατέχευσε
 ὀπὸ ἀνησυχίας
 Περὶ τοῦ πὺδ οἱ θασοὶ
 περινοῦστας ἐπαρχίας,
 Ἴδου ἀνταποκρίσεις μας
 ἐκ τῶν ἐπαρχιών
 Περὶ τῶν φίλων καὶ γνωστῶν
 Καὶ μὴ ἠθοποιῶν!

ἘΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. — Ἐφθασεν
 Ὁ Οἰκονόμος ἐδῶ
 Ρεκλημῆς ἐπιθυμῶσις
 τὴν καθὲ μερὸ ὁδῶ
 Καὶ μιὰ «πρεμιέρα» ἔκανε
 Πραγματικῆς μεγάλῃς
 Κι' οἱ ἄλλοι δύο θασοὶ
 Ἐπαθῶν κάποια ζᾶλη!

ΧΑΛΚΙΣ. — Ὁ Ἀργυροπούλος
 Μὰς ἔλαβε στὴν Χαλκίδα
 Καὶ ἡ «πρεμιέρα» τοῦ ἔδωσε
 Πραγματικῆν ἔλιπτα
 Πῶς δὲν θὰ φύγῃ ἀπρακτος.
 Μὲ ἄλλους λόγους, ἦτοι
 Ἀπὸ τῆς Χαλκίδας μοναχὰ
 Θὰ χτίσῃ κι' ἄλλο σπῆτι!

ΑΙΓΥΠΤΟΣ (Ἀλεξάνδρεια).
 Βαδίζομε καλὰ,
 Καὶ οἱ καυδοὲς ἔπαψαν
 Καθὼς καὶ ἡ γκρίνια,
 Κι' ἀφ' ὅτου πια ἂ πράγμα-

Ἐγίναν ὁμαλά, (τα)
 Τοιμίζει τὸ ταμεῖο μας
 Κι' ἔφυγε καὶ ἡ γκρίνια!

ΣΤΑΜΠΟΥΛΑ. — Πάει περίφημα
 Κι' ὁ Μπέος ὁ ἀειθαλῆς
 —Χωρὶς νὰ βελά ρώμητα—
 ὁ πάντοτε ρομαντικὸς
 Καὶ πάντα ἐμπνευσμένος